

Palīgs

Iesakņoties

Intervija ar mācītāju Pēteri Eisānu

Rūpes par attiecībām

Izdzīvošanas rokasgrāmata krīzes laikam

Vientulība: no mīnusa uz plusu

Mācītāja Edgara Maža svētruna

Latvijas Baptistu
draudžu savienība

Mūsu palīgs

Ik pa laikam mēs nokļūstam situācijās, kad ir nepieciešama palīdzība, kad paši netiekam galā. Vai tie būtu jautājumi, kas saistīti ar mūsu veselību, dzīvību, aizsardzību vai nepieciešamību saņemt tehnisku palīdzību, vai pat tik nopietna situācija kā vajadzība tikt nogādātam krastā no peldoša ledus gabala. Vai tu atceries kādu šādu gadījumu savā dzīvē? Palīdzība šādos brīžos ir liela vērtība, bet vēl vērtīgāk ir nonākt līdz tam, ka saproti – nekā cita vairs nav, vienīgi Dievs!

Bībele atgādina, ka Dievs ir mūsu Radītājs, Glābējs un Vairogs. Viņš vienīgais spēj pasargāt mūs no visām briesmām. Tādēļ ir vērtīgi un labi savu sirdi, skatu un prātu mērķtiecīgi vērst uz dzīvo Dievu, jo var pienākt brīži, kuri būs izšķirīgi mūsu pastāvēšanā un dzīvē.

Šodien pasaulē ir neskaitāmi daudz lietu, kas var šķist kā palīgi un glābēji, bet tie diemžēl nenorāda uz Dievu vai Jēzu Kristu. Vajadzētu būt pretēji – jo dziļākā “bedrē” tu esi, jo tuvāk Dievam tu nāc. Mēs atrodamies laikā, kad visa pasaule lūkojas uz saviem spēkiem, saviem kontaktiem, savu gudrību, militāro spēku un politisko varu. Un tajā pašā laikā Dievu nepiemin.

Februāra pants LBDS kalendārā ir no 33. Psalmā. Tajā lasām: “Lai To Kungu bīstas visa pasaule, Viņa priekšā lai dreb visi zemes iedzīvotāji! Jo Viņš runāja, un tā notika, Viņš pavēlēja, un viss radās. Tas Kungs izjauc tautu nodomus, Viņš sagrauj ļaužu padomu. Bet Tā Kunga padoms pastāv mūžīgi, un Viņa sirds nodomi ir spēkā uz audžu audzēm. Svētīga tā tauta, kam Tas

Kungs ir par Dievu, tie ļaudis, ko Viņš sev izredzējis par īpašumu!” (8-12)

Dievam nerūp šīs pasaules labklājība. Viņš pats ir visa Radītājs. Dievam no sirds rūp tas, kam pieķērusies mūsu sirds, prāts un domas. Vai tās ik dienas ir vērstas uz zemes lietām, vai uz Dievu. Viņš arī šodien ir izjaucis tautu nodomus, satricinājis valstu budžetus, izbailēs līcis visus zemes iedzīvotājus, un Viņš raugās un gaida, kādi būs mēs – Viņa bērni.

Bībelē lasām par situācijām, kurās cilvēkus, tajā skaitā Dieva bērnus, ir pārņēmušas bailes, bezcerība un bezizeja. Un nav daudz to, kas, neraugoties uz realitāti, bezcerību un pilnīgu strupceļu, turpina paļauties uz Dievu! Piemēram, 1. Samuēla grāmatas 17. nodaļā ir aprakstīta Israēla tautas kauja ar filistiešiem. To vidū ir milzīgs vīrs Goliāts, kas izaicina uz divcīņu jebkuru no Dieva tautas vīriem. Gan Israēla ķēniņš, gan viss viņa karapulks izbijās, jo Goliātam nebija līdzvērtīga pretinieka. Četrdesmit dienas šis vīrs izsmēja visu Israēla karaspēku un viņu Dievu. Līdz brīdim, kad kaujas laukā ieradās kāds jauneklis – Dāvids. Viņš saviem brāļiem nesa maizi un sieru, lai tos stiprinātu. Neraugoties uz realitāti, viņš vienīgais izvēlējās cīnīties. Dāvids drosmīgi nostājās Goliāta priekšā. Bez bruņām, bez zobena, bet ar dzīvu ticību un paļāvību uz Dievu, kurš ir Visuma Radītājs un mūsu patiesais Palīgs un Vairogs. Dievs tādus meklē, kas no visas sirds liks savu cerību uz Viņu! Dāvida priekšā bija Goliāts, kas kā neuzvarama kaujas mašīna devās tieši viņam vīrs. Caur šo vienkāršo, jauno vīru cīņu izcīnīja Dievs. Dievs nav mainījis arī šodien!

Psalmā noslēgumā tā autors saka: “Nedz lieli karapulki sargā ķēniņu, nedz arī liels miesas spēks izglābj varoni. Maldās, kas visas uzvaras cerības liek uz zirgiem: arī viņu spēks nepietiek glābiņam. Redzi, Tā Kunga acs vēro tos, kas Viņu bīstas, un cer uz Viņa žēlastību, lai Viņš to dvēseles izglābtu no nāves un uzturētu viņu dvēseles dzīvas bada laikā. Mūsu dvēsele gaida uz To Kungu, Viņš ir mūsu palīgs un vairogs. Par Viņu priecājas mūsu sirds, jo mēs paļaujamies uz Viņa svēto Vārdu. Tava žēlastība lai paliek ar mums, jo mēs ceram uz Tevi.” (16-22)

Lai arī šodien nepadodamies neprātam – tam, ko mūsu acis redz un ausis dzird. Lai bailes mūs nepārņem! Lai ierobežojumi draudzēs neatdzesē mūsu ticību! Mūsu pretinieks vēlas, lai mēs visi būtu iebaidīti, paralizēti un izšaubīti. Bet Tas Kungs ir varens. Viņš paceļ un piepilda ar Savu Garu, drosmi un spēku ikvienu, kas Viņu mīl un meklē. Lai Dievs mūs svētī ar nešaubīgu ticību uz Viņu!

Dāvids Viskupaitis

Saldus draudzes sludinātājs

Notikumi

Ogres novada krīzes zvanu centrā ik darba dienu no 12:00 līdz 24:00 uz cilvēku zvaniem atbild kāds no novada mācītājiem, viņu vidū arī Ogres Trīsvienības baptistu draudzes mācītājs Dainis Pandars un Jaunjelgavas baptistu draudzes mācītājs Māris Vītols. Krīzes zvanu centra izveide ir Ogres novada pašvaldības iniciatīva, lai sniegtu garīgo un emocionālo atbalstu krīzes situācijā nonākušiem cilvēkiem. Sākotnēji tā darbība bija paredzēta vien dažus mēnešus 2020. gada pavasarī, tad vairākkārt pagarināta, un tagad atzīts, ka lietderīgi to turpināt visu 2021. gadu.

Svētās Ģimenes dienā, 27. decembrī, reliģisko konfesiju vadītāji nosūtīja atklātu vēstuli Latvijas Valsts prezidentam Egilam Levitam, Saeimas priekšsēdētājam Inārai Mūrniecei, Ministru prezidentam Krišjānim Kariņam, LR Tieslietu ministram Jānim Bordānam un Saeimas deputātiem, lūdzot, lai netiktu skarta Satversmē nostiprinātā laulības izpratne kā savienība starp vīrieti un sievieti un tiktu nostiprināta Satversmē izpratne par ģimeni kā savienību, kas balstīta laulībā starp vīrieti un sievieti.

Rīgas Doma baznīcā 20. janvārī notika Barikāžu atceres 30. gadadienai veltītā ekumeniskā dievkalpojuma translācija, kurā klātienē piedalījās tikai Latvijas tradicionālo kristīgo konfesiju vadītāji. LBDS bīskaps Kaspars Šterns, uzrunājot dievkalpojuma tiešraides dalībniekus, sacīja: “Mēs visi vēlamies baudīt brīvību. Taču vislielākais drauds brīvībai var būt pati brīvība, ja tā zaudē savu mērķi un misiju. Šodien mums nav jāstāv barikādēs Doma laukumā vai Zaķusalā, šodien mums ir jāturpina sargāt vērtības, lai sargātu mūsu ģimenes, mūsu skolas, mūsu draudzes, mūsu valsti.”

Pateicoties Amerikas Latviešu baptistu apvienības (ALBA) atbalstam, trīspadsmit draudzes saņēmušas finansiālu atbalstu tehniskā aprīkojuma iegādei tiešraižu nodrošināšanai. Pandēmija pārsteidza negaidīti un bija jāmeklē jauni veidi, kā turpināt dievkalpojumus un aizsniegt cilvēkus. Tikai dažas draudzes jau iepriekš bija nodrošinājušas dievkalpojumu tiešraides, bet lielākajai daļai tas bija jauns izaicinājums, īpaši, domājot par piemērotu tehniku, lai spētu to realizēt. Paldies ALBA, kas bija gatava šo vajadzību atbalstīt, atvēlot ziedojumus šim mērķim. Paldies draudzēm, kas dalījās ar savām vajadzībām. Garīdznieku brālības vadītājs un Bīskapa vietnieks Edgars Godiņš, sadarbībā ar Sieviešu kalpošanas apvienību, kas administrēja ziedojumu sadali, izskatot visus lūgumus, pieejamo ziedojumu sadalīja tā, lai tiktu atbalstītas visas draudzes, kuras lūdza palīdzību. Atbalstu tehnisko risinājumu pilnveidei saņēmušas Madonas, Valdemārpils, Mazsalacas, Siguldas, Viesītes, Valmieras, Krāslavas, Rēzeknes, Liepājas Cīānas, Limbažu, Saldus, Bauskas draudzes un “Misijas” draudze Ādažos. Pateicamies ALBA par ziedojumu gan šim mērķim, gan arī citiem LBDS projektiem un vajadzībām – pensionēto garīdznieku atbalstam, lauku draudžu svētdien skolām, žurnālam “Labas Ziņas bērniem”, sociālajiem projektiem, u.c.

Iesakņoties

“Mēs dzīvojam bezprecedenta laikā,” saka Madonas draudzes mācītājs, LBDS Ārmisijas darba vadītājs Pēteris Eisāns. Viņš paradīs skatīties plašāk – un arī pašlaik saredz ne vien izaicinājumus, bet arī iespējas, pateicības un svētības – gan savā un ģimenes dzīvē, gan draudzē – Latvijā un citviet pasaulē.

Kādreiz teica, ka mācītājam vienā rokā jābūt Bībelei, otrā – avīzei. Vai un cik lielā mērā tas aktuāli arī šodien?

Šo teikumu es pirmo reizi atceros dzirdējis no baptistu mācītāja Artūra Šķubura. Viņš bija pazīstams kā mācītājs, kurš svētrunā izmantoja ne vien Svēto Rakstu lasījumu un skaidrojumu, bet ļoti bieži atsaucās arī uz notikumiem un aktualitātēm sabiedrībā. Tolaik es nezināju, ka viņš citē slaveno vācu teologu Karlu Bartu, kas tā arī bija teicis: “Turiet Bibeli vienā rokā un avīzi otrā.” Jāsapka, ka es pats arī šim padomam piekritu un uzskatu, ka tas ir ļoti vajadzīgs arī šodien. Jo te ir runa par balansu un līdzsvaru starp divām savstarpēji vienmēr saistītām lietām. Līdzīgi kā vilcienam nav iespējams braukt, ja ir tikai viena no divām sliedēm, tā arī šeit – ja mūžīgā Dieva atklāsmē, Viņa ideāli un principi netiek savienoti ar šodienas aktualitāti, pielietojumu un īstenošanu dzīvē, ja tie netiek saaukti vienā veselumā, tad tam nav spēka. Jābūt abiem. Ja koncentrēsimies tikai uz mūžīgo Dieva atklāsmi, aizmirstot par tās pielietojumu šodienā, tad iegūsim aukstu, abstraktu un intelektuālu ticību. Taču, ja aizmirsīsim mūžīgo Dieva atklāsmi par labu tam, ka koncentrēsimies uz šodienas situāciju, mēs iegūsim seklu, sentimentālu, nedaudz naivu un histērisku ticību. Mēs dzīvosim bailēs par šodienas riskiem vai to, ko nesīs rītdiena, un būsīm kā tādas vēja dzenātas sēnālas, bet mums pietrūks smaguma un blīvuma, iesakņojuma, ko iedod mūžīgais Dieva Vārds. Ja Dieva Vārds un šodienas aktualitāte ir balansā, tad ir spēcīgs iesakņojums, kā lasām 1. Psalmā. Tur aprakstīts koks, kuru vērotājs redz kā spēcīgu, augļus nesošu, mainīgās sezonas un mainīgie apstākļi to nevar ietekmēt, bet šis koks ir iesakņojies neredzamā realitātē. Tur ir tas spēks, kas nepieciešams mācītājam – gan tad, kad viņš sludina, gan tad, kad viņš ir savā automašīnā, sporta zālē, skrien krosu, peldas ālīngī vai dodas uz veikalu iepirkties, – iesakņojumam jābūt klātesošam, tam jāmanifestējas. Ne jau

vienmēr vārdos tas parādās, bet tas nolasās nesatricinātībā un pamatīgumā.

Arī šodien, kā visos laikos, svarīga šī Bībeles un avīzes mijiedarbība un līdzsvars. Jaunībā gan man šķita, ka lielāks uzsvars liekams uz aktualitāti. Ka mums kā baznīcai, draudzei draud risks, ja palaidīsim to garām. Bet tagad arvien vairāk piedzīvoju, ka mani uzrunā mūžīgā Dieva Vārds. Sociālajos tīklos ziņu ātrums ir zibenīgs, nav jāgaida ziņu laiks, lai tās uzzinātu. Cilvēki, kas ir notikuma tuvumā, ziņas sniedz ātrāk nekā žurnālisti. Bet, tiklīdz ziņa *Twitter* izskanējusi, pēc vienas minūtes tā vairs nav jauna ziņa, tā nav vairs pēdējā ziņa, tā jau ir veca ziņa. Šī dinamika nav salaužama. Dzišanās pakal jaunākajām ziņām rada histēriju un šī laikmeta neurozi. Otra iespēja – gūt mieru mūžīgajā Dieva Vārdā, kas paliek, kas vienmēr ir svaigs, dzīvs, atveldzējošs. Gan tad, kad dzīve iet uz augšu, gan tad, kad slid lejup. Dieva Vārds nomierina, tas dod māju sajūtu, dod balastu dzīves kuģim, tur ir pamatīgums.

Dieva vārda un šodienas situācijas mijiedarbība – vai sagaidīt to tikai no mācītājiem? Vai arī tas ir daudz plašāk pielietojams princips?

Ja šis princips būtu attiecināms vienīgi tikai uz sludināšanu kancelē, tad jau varētu teikt, ka attiecas tikai uz tiem, kas sludina, bet, manuprāt, tas attiecas uz visiem kristiešiem. Jaunās Derības apustuļi jau par to runāja, bet īpaši Reformācijas laikā tika akcentēta doma par visu ticīgo priesterību. Ne tikai ticīgie ir priesteri, visi ir ar šo kalpošanas funkciju. Katram gan ir atšķirīgas dāvanas, kādas kuram Dievs ir devis. Bet kalpošana ir uzticēta visiem. Tādēļ arī doma par nepieciešamību mūžīgo Dieva atklāsmi, Viņa ideālus un principus savienot ar šodienas īstenību un praktisko pielietojumu attiecas uz visiem. Manuprāt, mēs dzīvojam laikā, kad tas pat varētu vairāk attiekties uz lajiem nekā uz garīdzniekiem. Šis laikmets ar šaubām skatās

uz profesionālu garīdznieku – līdzīgi kā uz profesionālu brokeri vai pārdevēju – vai viņu padoms ir uzticams, jeb iesaka produktu tikai materiālās ieinteresētības dēļ. Pasaulē vērojamas tendences, kas liecina, ka 21. gadsimts varētu būt laju kalpotāju gadsimts. Viņu pienesums kļūs arvien nozīmīgāks. Tas redzams arī misijas organizācijās, kur attīstās *business kā misija* ideja. Kad darba platforma kļūst par iemeslu, lai tiktos un dabīgā vidē, sadzīvē, kontaktos, svinībās, godos un visā pārējā, kas notiek, būtu arī sarunas par dzīvi, dzīves jēgu. Kā līdzīgs ar līdzīgu, un nav nevienam sajūta, ka kāds man mēģina kaut ko “iestāstīt”, jo tas taču ir viņa darbs. Tā savā ziņā ir atgriešanās pie Jaunās Derības principiem. Apustuļa Pāvila darba biedri, kolēģi, ietekmes cilvēki, tie, kurus viņš min savās vēstulēs, viņi bija tā laika uzņēmēji, kam bija saimniecība, resursi, telpas, lai draudze varētu sanākt kopā. Viņi varēja iedot darbu tiem, kam darba nebija, pamanīt citos cilvēkos viņu spējas, dot vietu, kur tās īstenot, virzīt uz rezultātiem. Tie ir praktiski, cilvēki ar avīzi rokā. Bet kā Kristus sekotājiem viņiem ir arī iesakņojums Dieva valstībā, Dieva gribā.

Dieva Vārds nomierina, tas dod māju sajūtu, dod balastu dzīves kuģim, tur ir pamatīgums.

Vai šodien problēmas nerada tas, ka, šķiet, ne tikai “avīzes” lasām dažādas, bet nereti ir arī sajūta, ka Bībeles cilvēku rokās ir dažādas?

Laikmeta īpatnība ir tā, ka mēs pārāk bieži avīzi lasām kā Dieva Vārdu, bet Dieva Vārdu kā avīzi. Mēs pārāk viegli uzticamies visam, ko mums stāsta mediji un ko mēs izlasām

sociālajos tīklos, bet Dieva Vārdu lasām, par katru rindkopu šaubīdamies – vai tikai teksts laika gaitā nav ticis sagrozīts, vai tikai Bībeles vēstījums mūsdienu situācijai nav novecojis un nederīgs?

Es esmu ļoti priecīgs, ka šodien ir iespēja katram lasīt “savu” avīzi. Es uzaugu PSRS ateistiskā režīma apstākļos, kad bija viena centrālā avīze un varas rupors ar nosaukumu “Правда” (tulk. patiesība). Valdība domas un uzskatu monokultūra. Lielāks drauds dabā ir monokultūra nevis bioloģiskā daudzveidība. Tā arī uzskatu pasaulē. Jā, daudzveidībā ir savi izaicinājumi, bet tā nav drauds. Ir jāsaprot, ka ziņas un informācija ir prece, un to galvenais uzdevums ir piesaistīt lasītājus vai skatītājus. Jo šokējošāki un spilgtāki virsraksti un apgalvojumi, jo lielāka iespēja iegūt auditoriju. Ja runāsi tā, kā auditorijai patīk, tad business būs. Ja fakti var nepatikt auditorijai, tad faktus var “radoši” atspoguļot. Objektīvas ziņas kā kategorija nepastāv. Ja to saprotam, tad mazāka vilšanās. Bīstama ir atrašanās zemas informācijas daudzveidības burbulī. Ja cilvēks apzināti pret to neveic pretpasākumus, tad katrs šajā burbulī atrodas. Es mērķtiecīgi meklēju informācijas avotus, kas man ir “neērti” un ik pa laikam “izsit korķus”. Konservatīvajiem ir jāuzmeklē progresīvie informācijas avoti, un progresīvajiem jādzird konservatīvie. Krieviem jāiekleasās latviešos, un latviešiem krievos. Ticīgajiem jādzird ateistu viedoklis, un ateistiem kristiešu. Pavisam nesen kāds cilvēks Facebook rakstīja, ka viņš nepazīstot nevienu, kas būtu pie sava profila pielicis zīmi dabīgās ģimenes atbalstam. Tas nozīmē, ka šis ir cilvēks, kas atrodas burbulī. Manā informācijas telpā ir gan vieni, gan otri. Kāpēc? Tāpēc, ka es mērķtiecīgi meklēju saskarsmi ar informāciju, kas nesaskan ar mani uzskatiem. Ļoti spilgti šos burbuļus varēja redzēt Trampa prezidentūras laikā, jo gan viņa slavinātāji, gan viņa noliedzēji bija vienādi – ieslodzīti savā zemās informācijas daudzveidības stereotipu burbulī. Un visticamāk, kāds, tagad šo lasot, kļūst dusmīgs, jo viņam šķiet, ka tikai viena no šīm noietnēm bija burbulī. Bet cilvēks savu burbuli neredz...

Bībele gan mums ir viena, un Dieva atklāsmes patiesība ir viena. Tas, kas atšķiras, ir mūsu uztvere un Bībeles interpretācija. Daudzi faktori to ietekmē, divi no tiem ir garīgās dāvanas un dzīves pieredze. Esmu vērojis, ka cilvēka dzīves laikā mainās viņa uztvere un cilvēks pusmūžā vai vecumā Bībeli lasa ar citām interpretācijas “brillēm” nekā jaunībā. Dieva Vārds jau nav mainījies, tie vārdi Bībelē vienmēr ir bijuši, bet nebija pieredzes, kas šos vārdus tagad dara aktuālus un dzīvus. Vēl viena lieta, kas iespaido interpretācijas “brilles”, ir cilvēka garīgās dāvanas. Ja ir kāds samezglojums draudzē,

Baiba un Pēteris Eisāni – foto no personīgā arhīva

tad atliek pie risināšanas pielikt vienu, kam ir stipra pravieša dāvana un otru, kam žēlsirdības dāvana, un konflikta eskalācija ir garantēta. Abi citēs Svētos Rakstus, bet savstarpējās saprašanās būs kļuvusi mazāk. Abiem ir Svētā Gara dāvanas, bet atšķirīgas. Abiem ir jābūt pazemīgiem atzīt otra dāvanas un nedaudz atšķirīgo skatījumu uz Bībeles atklāsmi. Bībele ir absolūtā Dieva patiesība, bet ne mūsu uztvere un mūsu skaidrojumi.

Laikmeta īpatnība ir tā, ka mēs pārāk bieži avīzi lasām kā Dieva Vārdu, bet Dieva Vārdu kā avīzi.

Dažādie uzskati, pieredzes nenoliedzami var kļūt par lieliem izaicinājumiem. Izaicinājumos cilvēki var padoties vai, meklējot risinājumus, rast jaunas iespējas. Kur saredzat šajā laikā lielākos izaicinājumus un iespējas mūsu draudzēm?

Šajā laikā lielākais risks ir noliegt realitāti un gaidīt to brīdi, kad viss atgriezīsies atpakaļ kā bija pirms gada. Ar domu – tad mēs turpināsim tā, it kā nekas nebūtu noticis. Bet tas tā nebūs iespējams. Kādi no procesiem, kas jau globāli bija iesākušies, tagad notikuši daudz straujāk. Tas, kas būtu noticis 5-10 gadu laikā, tagad ir noticis gada laikā. To redzam arī mūsu draudzēs. Piemēram, kādas draudzes

bija jau labu laiku domājušas par dievkalpojumu tiešraidēm, bet pandēmijas laikā tās pāris nedēļas nonāca pie risinājuma.

Šis laiks liek draudzēm jautāt – kas ir mūsu nereducējama minimums? Kas ir tas, ko mums var atņemt, un mēs joprojām esam draudze? Vai esam draudze, ja mums neļauj visiem tikt klātienē? Vai esam draudze, ja mums tiek ierobežots dziesmu skaits, ko varam dziedāt dievkalpojumā? Vai esam draudze, ja varam vienlaikus pulcēties tikai desmit cilvēki? Vai esam draudze, ja mums nav atļauts satikties nedēļas laikā? Šie jautājumi ir jāuzdod un jāsaprot, kas ir tās galējās līnijas, aiz kurām jau zaudējam to, kas ir mūsu draudzes būtība. Jāsaprot arī, ka paradumi būs mainījušies. Mēs lasām par to, ka Jēzus pēc paraduma aizgāja uz sinagogu. Tātad paradumi nav peļami, tie lielā mērā ietekmē cilvēka dzīvi, veido to. Ja cilvēkiem bija paradums pirms pandēmijas katru svētdienu būt baznīcā, bet tagad pusgadu vai pat vairāk visi būs bijuši “dīvāna draudzē” ar kafijas krūzi rokās un čībām kājās, tad jautājums ir – kas motivēs atgriezties baznīcā klātienē? Mēs varētu teikt – klātbūtne, vajadzība satikties ar cilvēkiem. Varbūt. Bet vai visiem? To mēs nezinām. Digitālajos dievkalpojumos ir arī daudz kā laba, tie nebūt nav peļami. Īpaši to bauda mūsu tautieši ārzemēs. Arī mums, kas esam Latvijā, tā ir iespēja vienas svētdienas laikā būt dievkalpojumā gan Kurzemē, gan Zemgalē, Vidzemē. Bet paradumi būs mainījušies. Vai jaunie paradumi būs auglīgi, to vēl nevaram pateikt.

Mājsēdes laiks būs arī savā veidā iedarbojies uz garīgo līderu reitingu un noslāņošanas

Misijas braucienā Ammānā, Jordānijā – foto Andris Sproģis

digitālajā telpā. Būs notikusi grupēšanās vai pārgrupēšanās. Kādi no mācītājiem un kalpotājiem būs kļuvuši par autoritātēm noteiktām cilvēku grupām. Ar to jārēķinās. Būs kādi, kas būs stiprinājuši savu kalpošanu, un kādu ietekme būs vājinājusies. Šajā polarizācijas laikā, kad ir dažādi uzskati par Covid ietekmi, par ģimenes jēdzienu, Satversmes 110. panta grozījumiem un daudziem citiem jautājumiem, ir grūti par tiem runāt, jo klausītāji sagaida simtprocentīgu lojalitāti vienai vai otrai nometnei. Personīgi cenšos nevis orientēties uz vienu vai otru polaritātes pusi, bet uzticīgi noturēt Evaņģēlija kursu, bet tas patiesi ir izaicinoši.

Viens no izaicinājumiem un iespējām ir kalpošanas atsaistīšana no dievnama ēkas. Draudzēm, kurām ir savas ēkas, kalpošana lielā mērā rotēja ap to. Tur bija mazās grupas, tur svētdienskola, jauniešu tikšanās – viss baznīcā. Bet tagad jādomā radoši, jāmeklē citas iespējas komunicēt. Arī digitālās platformas, kas tiek izmantotas Alfa un Laulāto kursiem, mazajām grupām, Bībeles studijām. Izaicinoši, bet tā ir iespēja. Šis laiks ļauj bez atvairināšanās izmēģināt vistrakākos eksperimentus – kā kalpot, kā satikties ar cilvēkiem, kā komunicēt. Ne jau novitātei jābūt pašmērķim, bet šī ir situācija, kurā visneparastāko ideju cilvēki varētu pieņemt, jo šis ir bezprecedenta stāvoklis, kādu līdz šim neesam piedzīvojuši. Tādēļ šis ir lielu iespēju laiks eksperimentēt ar dažādiem formātiem, laikiem, un to vajadzētu izmantot.

Laiki mainās. Dievs nemainās. Februāris un marts LBDS kalendāros ik dienas atgādinās – Dievs ir mūsu palīgs, Viņš ir miera Kungs! Kur un kā to esat piedzīvojis savā dzīvē?

Es aktīvi sekoju līdzi notikumiem pasaulē, un jau 2020. gada gada pirmajās nedēļās, kad parādījās ziņas par pandēmiju, man bija diezgan skaidrs, ka notiekošais iespaidos visu pasauli. Kad lasīju par Ķīnu, draudzēm tur, kā viņi tur jūtas, kā viņi to uztver, tad atcerējos, ko man kā bērnam bija stāstījusi mana vecmāmiņa, kristīgā dzejniece Natālija Gintere. Viņa bērnībā bija piedzīvojusi tā saukto spāņu gripu. Viņa teica, ka pēc tam Latvijā bija atmoda. Viens otram bija sekojoši traumatiski notikumi - 1. Pasaules karš, revolūcija Pēterburgā, Brīvības cīņas, spāņu gripa... un sabiedrībā bija ļoti jūtama atmoda, cilvēki piedzīvoja Svētā Gara pieskārienu, kas bija kas vairāk par evaņģelizācijas centieniem. Reizēm cilvēki gāja pa ielu, brauca tramvajā, un bija spēcīgs Svētā Gara pieskāriens, grēku nožēlas sajūta bija tik dziļa un dzīva, ka turpat uz ielas stūra viņi sāka nožēlot grēkus, raudāja, bez tā, ka kāds blakus liecinātu vai aizlūgtu. Redzot šīs pandēmijas visu pasauli aptverošo mērogu, mana lūgšana ir, lai Dievs šo laiku lieto, lai satricinātu visu pasauli un varētu nākt atmoda, spēcīgs Dieva pieskāriens. Mana lūgšana ir par Irānu. Tā ir viena no valstīm, kas spēcīgi tikusi skarta Covid laikā, tā ir arī vieta, kur ir visstraujāk augošā pagrīdes draudze. Es lūdzu, lai viņi šajā laikā

piedzīvo, ka viņu cerība un stingrais pamats ir Kristus. Esmu dalībnieks vairākās slēgtās lūgšanu grupās, un tur redzētie ziņojumi rāda, ka Dieva darbs ir turpinājies. Liecības ir spēcīgas, cilvēki nāk pie ticības, piedzīvo Dieva brīnumus, dziedināšanu, palīdzību. Tas notiek arī islāma pasaulē. Mani ļoti iedvesmo un mieru dod tas, ka redzu, ko Dievs dara pasaulē – par spīti grūtajiem apstākļiem Dieva valstība iet plašumā. Evaņģēlijā ir spēks, tas maina dzīves, un Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, kā Rakstos sacīts.

Skats uz pasauli dod mieru, arī esot uz vietas Latvijā. Bieži nākas dzirdēt vaimanoloģiju – tas nav labi, tas nav labi, nekas nav labi. Kamēr nepaskaties uz to, kas notiek pasaulē, kādi ierobežojumi un problēmas ir citur... Piemēram, 80% no Indijā aptaujātajiem kristiešiem saka, ka viņiem ir liegta Covid palīdzība, ko sniedz vietējās varas iestādes. Viņi ir diskriminēti, izstumti no tās. Vai mēs varam sūdzēties, ka Latvijā kāds ticības dēļ būtu palicis bez maizes kumosa? Kad redzu, ko Dievs dara, tas mani iedvesmo. Kad redzu, kā klājas ticības brāļiem un māsām citās valstīs, tas man neļauj žēloties par to situāciju, kurā mēs esam.

Visas manas raizes pārvēršu lūgšanās.

Iesākot 2020. gadu, vienojāmies, ka mūsu ģimenē katru svētdienu katrs uzraksta vienu pateicību par piedzīvoto. Mēdzam ikdienā piedzīvotās pateicības pārrunāt arī nedēļas laikā pie vakariņu galda, bet svētdienās to uzrakstījām. Ar uzrakstītajām pateicībām gada laikā piepildījās šim mērķim īpaši izvēlēts trauks. Kad svinējām gadu miju, vērām vaļā un lasījām, kas bijuši spilgtākie svētības mirkļi. Dārijām to, ko senais korālis saka – “skaiti katru Dieva svētību, un tu būsi pārsteigts, ko Dievs darījis.” Pagājušais gads bija satraucošs un izaicinošs, bet, kad gada nogalē lasījām visu, ko Dievs darījis, tad redzējām, kā Viņš mūs svētījis. Tā tiešām ir laba garīgā disciplīna – skaitīt Viņa svētības. Un es jau zinu, kas būs daļa no mūsu 2021. gada 31. decembra vakara programmas. Vai mēs svinēsim vieni, vai būs atļauts būt kopā ar draugiem – mēs skaitīsim Dieva svētības. Tas stiprina, iesakņo apziņā, ka Dievs aktīvi ik dienas gādā, rūpējas par mums. Mēs esam Viņa Rokā, un Viņš mūs no tās neizlaidīs.

Sagatavoja

**“Baptistu Vēstnesis”
redkolēģija**

Rūpes par attiecībām

***Arī ierobežojumu laikā mēs esam cits par citu atbildīgi.
Jā, mēs esam savu brāļu sargi.***

Tas Kungs ir mūsu glābšanas plostis. Laiks piekerties pie Viņa! Turklāt mēs varam būt kā dzīva liecība par Viņa mīlestību. Ticība, kurai seko darbi, var aizsniegt cilvēkus un pozitīvi ietekmēt mūsu attiecības. (Jēkaba 2:18)

Dalies ar citiem savās sāpēs un lūdz pēc palīdzības. Mēs esam aicināti nest cits cita nastas. Nesot nastu vienam pašam, tā vieglāka nekļūs. Visdrīzāk tā tevi pārņems. (Psalmi 32:3)

Mēģini būt praktisks. Ar labiem nodomiem vien nepietiek. Mums viegli pieejami dažādi veidi, kā aizsniegt tos, kas nav mūsu tuvumā. Telefona zvans, īsziņa, video zvans – mazi pieskārienī, kas izrāda uzmanību, interesi vai draudzīgu žestu. Dari to! (Jēkaba 2:26)

Šis ir piemērots laiks, lai būtu dāsns pret citiem un lai parādītu Dieva mīlestību. (Ebrejiem 13:16)

Apzinies, kas ir tavi tuvākie! Esi mērķtiecīgs un izvēlies konkrētus veidus, kā darīt viņiem labu. Izveido plānu! Svarīgiem uzdevumiem vienmēr nepieciešams plāns. (Jēkaba 4:17)

Saki saviem draugiem, ka mīli viņus. Mīlestība ceļ, kā nekas cits. Kad mēs mīlam, mēs parādām citiem Dievu. (Romiešiem 12:10)

Šajā sarežģītajā laikā lieliska dāvana ir klausīšanās. Cilvēku dvēseles ir nospiestas. Ieklausīšanās un daži vārdi var būt kā dziedinošs mierinājums. (Romiešiem 12:15; Salamana pamācības 18:13)

Ja mēs dzīvojam tikai sev, mēs ne tikai neatspoguļojam Dieva mīlestību, bet mūs arī pārņem savtīgums un mokas. Savtīguma pretstats ir mīlestība, un mīlestībā nav baiļu. (1. Jāņa 4:18)

Atļauj cilvēkiem izteikt savas emocijas. Neapturi viņus, izmantojot it kā bibliskus pretargumentus, kuriem īstenībā nav nekāda sakara ar patieso Vārda garu. Sastopoties ar sāpēm, Jēzus raudāja, bija noskumis, bija līdzās, lūdza... Lai mēs atdarinām Jēzu arī Viņa emocijās un Viņa attiecībās ar citiem. (Jāņa 11; Galatiešiem 6:2)

Stāsti citiem, ko esi atradis Dievā. Ja tu saņem no Viņa kādu mierinājumu, nepaturi to tikai sev! Evaņģēlijs ir, lai dalītos tajā. (Mateja 28:19)

LBDS draudzes sociālajos tīklos

Draudze – liecība tirgus laukumā

Ko šajā pandēmijas un ierobežojumu laikā mēs varam mācīties no Bībeles un pirmajiem kristiešiem? Ticu, ka, skatoties uz apustuļa Pāvila kalpošanu, mēs varam kādas lietas paņemt sev arī 2021. gadā.

Viena no manām mīļākajām Rakstu vietām ir Apustuļu darbu 17. nodaļa, kur aprakstīta Pāvila kalpošana Atēnās, un 16.-18. pantā parādīta Pāvila kalpošanas stratēģija. Tā sastāv no divām būtiskām daļām, proti, būšana sinagogā, kur Pāvils runāja ar jūdiem un jūdaismu praktizējošiem ticīgiem pagāniem, un otrs virziens ir būšana tirgus laukumā, kur Pāvils sarunājās ar katru, kas bija tuvumā.

Baznīcās pašlaik varam pulcēties vien neliela daļa, tirgus laukumi un lielveikali arī ir slēgti, bet šodienas tirgus laukums – vieta, kur cilvēki satiekas, pērk un pārdod, izklaidējas un diskutē, – ir dažādas interneta platformas. Tas liek uzdot būtisku jautājumu – kāda ir mana klātbūtne tirgus laukumā jeb internetā? Kā es sludinu par Jēzu vietā, kur citi uzturas?

Tu vari domāt: “Es jau nesludinu!”, bet ar savu klātbūtni tu to dari. Tava Facebook, Instagram, YouTube, TikTok, Snapchat, LinkedIn un citu platformu draugu, paziņu un svešinieku auditorija tevi vēro. Ja viņi zina, ka esi kristietis, tad jautājums ir – kādu Kristus sekotāju viņi tur redz? Ja viņi nezina, ka esi kristietis, tad jautājums ir – kāda ir mana ticība, ja mani līdzcilvēki to nevar ieraudzīt?

Pāvils pārņēma dusmas par elkiem un bezdievību, ko viņš redzēja Atēnās. Esot sociālajos tīklos, arī mani šad un tad pārņem, ja ne gluži dusmas, tad skumjas par to, kāda ir mūsu sabiedrība. Šī sajūta mani neatstāj, arī skatoties uz to, kādi esam mēs, kristieši. Kanādiešu mācītājs Kerijs Nūhūfs (Carey Nieuwhouf) savā blogā raksta, ka viens no iemesliem, kāpēc Dievu neiepazīnuši cilvēki nevēlas nākt uz draudzi, ir tas, ka viņi redz kristiešu komunikāciju sociālajos tīklos, ka kristieši ir neiecietīgi un jauni komunikācijā savā starpā un vēl vairāk, mēģinot dažādām cilvēku grupām norādīt to, cik viņi ir grēcīgi un Dievam nepatīkami. Šaubos, ka tā komunicētu Jēzus. Arī Pāvils, lai gan ļoti tieši un nepārprotami sludināja par Kristu un Augšāmcelšanos, to darīja cieņpilni un novērtējot atēniešu kultūru.

Mūsdienu tirgus laukumos pietiek politisko un medicīnisko procesu skaidrotāju, bet vai tur ir pietiekami daudz to, kas ar mīlestību un patiesām rūpēm norāda uz Glābēju? Tas man liek jautāt – cik aktīvi, mērķtiecīgi un kādā veidā es atrodos 21. gadsimta tirgus laukumā?

Matīss Babrovskis

Rīgas Mateja draudzes sludinātājs

Facebook

48%

Youtube

27%

Instagram

13%

Twitter

8%

Spotify

5%

48%

nav pārstāvētas sociālajos tīklos

Apkopota informācija par 63 LBDS draudzēm, kas iesniegušas ziņas līdz šī gada 27. janvārim. Papildināta informācija būs pieejama LBDS Gada pārskatā 2021. gada Kongresā.

ČETRI DIEVKALPOJUMI KATRU SVĒTDIENU –

tādu risinājumu krīzes laikam radusi Kandavas draudze un sludinātājs Oskars Jēgermanis. Draudzes telpas ir nelielas, tajās ierobežojumu dēļ atļauts pulcēties tikai pieciem cilvēkiem un dievkalpojuma vadītājiem. Iepriekš paziņojot par vēlmi piedalīties dievkalpojumā, dalībnieki uzzina, kurā laikā ierasties. Viena stunda dievkalpojums, tad laiks telpu vēdināšanai, nelielai atpūtai, atkal dievkalpojums. Un tā līdz visi, kas vēlas, ir bijuši kopā Dieva Vārdā Dieva namā.

SENIORIEM TIK ĻOTI PIETRŪKST SATIKŠANĀS –

saka Aina Grobiņa no Rīgas Āgenskalna draudzes. Aina aktīvi iesaistījās ik nedēļas senioru tikšanos organizēšanā, kad tās vēl ik trešdienu notika klātienē. Bet tagad viņa priecājas par iespēju senioriem satikties reizi mēnesī uz īpaši viņiem veidotu dievkalpojumu ar Svēto Vakarēdienu. Ik trešdienu viņa saņem no draudzes e-pastā arī mācītāja Edgara Maža senioriem veidotu Bībeles studiju materiālu. Tiem, kas e-pastu nelieto, sūtījums pienāk pa pastu. Pārrunāt lasīto var arī telefoniski. Saņemot aizlūgšanu vajadzību, tā īsziņu un telefonzvanu veidā tiek nodota visiem senioriem, lai kopā tiktu nesta Dieva priekšā.

IK NEDĒĻU DOTIES CIEMOS –

tā ir Sieviešu kalpošanas apvienības vadītājas Agneses Megnes apņemšanās. Video ieraksts ar sveicienu un īsu uzrunu ik pirmdienu aizceļo pie draudžu Sieviešu kalpošanas kontaktpersonām un no viņām tālāk pie citām sievietēm draudzēs. Tas iedrošina un iedvesmo – neapstāties, meklēt jaunus veidus kalpošanā, turpināt palikt Kristū. Savukārt cita citu draudžu pārstāves aicinātas satikt Zoom platformā, kur tikšanās notiek katru otro mēnesi.

SVĒTDIENSKOLOTĀJIEM IEROBEŽOJUMI PAPLAŠINA TIKŠANĀS IESPĒJAS –

ja parasti tā bija viena konference gadā un reģionālie semināri, tad tagad svētdienskolotājiem iespēja satikties ir reizi mēnesī. Sākot ar decembri, kad notika pirmā – Adventa tikšanās, līdz pat maijam ielānotas tikšanās katra mēneša trešās trešdienas vakarā. Satiekoties Zoom platformā, dalībniekiem iespēja noklausīties lekciju vai interviju, uzzināt par dažādu draudžu kalpošanas pieredzi šajā laikā, kā arī satikties mazākās grupās, kur iepazīties un aizlūgt citam par citu. “Tā ir īpaša pleca sajūta – lai gūtu iedrošinājumu, lai apzinātos, ka neesam vieni, lai pastāstītu kādam savu sāpi un dotos tālāk – soli pa solim,” saka Svētdienskolu apvienības vadītāja Estere Roze. Informācija par tikšanos (un arī cita svētdienskolotājiem noderīga informācija) tiek izsūtīta LBDS Svētdienskolotāju WhatsApp grupā. Skolotāji, kas vēl nav šīs grupas dalībnieki, aicināti pietiekties uz to, rakstot uz sa@lbds.lv.

Draudze – stiprinājums cits citam

Nesen es piezvanīju neklātienēs studiju kolēģei, lai noskaidrotu kādu jautājumu. Pēc tam pajautāju, kā viņai klājas. Viņa sāka stāstīt un stāstīt. Tad es dzirdēju, ka viņas balss aizžņaudzas un viņa aplusa. “Es taču tevi nesaraudināju!” es mēģināju viņu uzmundrināt. “Es tā gaidīju, vai tad kāds no jums man nepiezvanīs...” viņa caur asarām atbildēja. Man palika kauns, ka manam zvanam bija pavisam cits iemesls.

Šis ir īpašs laiks. Daudzi no mums tik reti redz viens otru – Dieva ģimenes locekļus. Pietrūkst atbalsta, uzmundrinājuma, drauga pleca. Tas var novest pie tā, ka dzīves smagums pamazām drupina mūsu ticību. Varbūt mēs vairs nedomājam par Jēzu, nelūdzam, nelasām Dieva atklāsmi Bībelē. Pamazām tas, kas līdz šim bijis nozīmīgs, tā kā izbalē. Laiku aizpilda televīzija, sociālie tīkli, ikdienas rūpes.

Kāds mācītājs ļoti pārdzīvoja par savas draudzes locekli, kurš agrāk bija aktīvs draudzes apmeklētājs. Bija pagājuši mēneši, kopš viņš vairs nebija redzēts. Kādu dienu mācītājs ieradās apciemot šo vīru un sastapa viņu sēžam kamīna priekšā. Pārsteigts par negaidīto vizīti, mājastēvs piebīdīja krēslu viesim un ierāva galvu plecos, gaidot neizbēgamo pārmetumu. Taču mācītājs klusēja. Neko nesakot, viņš paņēma krāsns stangas, satvēra degošu pagali un nolika to malā no pārējām. Abi noskatījās, kā pagale lēnām apdzisa. Tad mājastēvs ierunājās: “Tev nav nekas jāsaka, mācītāj! Nākamajā reizē es būšu klāt.” “Nepametīsim savas kopīgās sapulces, kā tas pie dažiem parasts, bet pamudināsim cits citu, vēl jo vairāk, redzot tuvojamies to dienu.” (Ebrejiem 10:25)

Arī šajā laikā mums joprojām ir daudz iespēju. Mēs varam piedalīties dievkalpojumos – klātienē vai tiešsaistē. Varam pieslēgties draudzes locekļu tikšanās Zoom platformā. Ja tāda mūsu draudzē nav, kāpēc lai nepalūgtu mācītājam vai kādam citam tādu noorganizēt? Varam piezvanīt vai uzrakstīt kādam – ne vien, lai pastāstītu par savu situāciju, bet lai uzklausītu, uzzinātu, kā otram klājas. Un arī iedrošinātu. “Bet tos, kas ir nekārtīgi, tos, brāļi, vediet pie prāta, iedrošiniet mazdūšīgos, esiet gatavi palīdzēt vājajiem, esiet pacietīgi pret visiem.” (1. Tesaloniķiešiem 5:14)

To darot, mēs paši saņemsim ļoti daudz. Iepriecinājumu, ticības stiprinājumu un atjaunotu interesi par mūsu Kungu. “Es ilgojos jūs redzēt, lai ar jums dalītos kādā Gara dāvanā jums par stiprinājumu – lai mēs kopīgi gūtu iepriecinājumu cits cita ticībā – jūsu un manā ticībā.” (Romiešiem 1:11-12)

Viljams Šulcs

Rīgas Golgātas draudze

Izmantots ar atļauju no “365 iespējas”

Aicinājumam atsaukušies

Viktors Kalniņš, BPI 2. kursa students programmā “Draudzes vadība”

Vecums: 45

Ģimene: precējies, sieva Ruta, divi pieauguši bērni – Jēkabs un Viktorija.

Nodarbošanās: strādā būvniecībā.

Kristīts: 2013. gada 1. decembrī Rīgas Golgātas draudzē.

Kalpošana: Rīgas Golgātas draudze, padomes loceklis un diakonu vadītājs.

Mana mīlākā Rakstu vieta: “Tā ir Mana pavēle, lai jūs mīlētu cits citu.” (Jāņa 15:17)

Cilvēks Bībelē, kuram jūtos līdzīgs – sevi es redzu līdzīgu muitniekam, esmu darījis daudz sliktu lietu, pazemīgi noliecu galvu un saucu uz savu Kungu: “Dievs, esi man grēciniekam žēlīgs!”

Savu dzīvi nevaru iedomāties bez Dieva, ģimenes un sadraudzības.

Pasauli redzu kā neaptveramu Dieva brīnumu!

Ināra Roziņa, BPI 2. kursa studente programmā “Draudzes vadība”

Vecums: 59 gadi

Ģimene: precējusies, vīrs Raimonds, 4 dēli.

Nodarbošanās: matemātikas skolotāja Rīgas Valsts 2. ģimnāzijā.

Kristīta: 2003. gada 5. jūlijā Ogres Trīsvienības baptistu draudzē.

Kalpošana: Ogres Trīsvienības draudze, bērnu svētdienaskolas vadītāja.

Mana mīlākā Rakstu vieta: “Ja jūs mīlat tos, kas jūs mīl, kāds ir jūsu nopelns?” (Lūkas 6:32)...ir vārdi, kas uzrunā mani šajā laikā – šī ir cīņa, lai es spētu dot otram to, kas viņam ir visvairāk vajadzīgs tieši tad, kad viņš vismazāk to ir pelnījis.

Cilvēks Bībelē, kuram jūtos līdzīga – šķiet, pēc dabas esmu kā Mirjama. Gribu dziedāt Dievam. Gribu palīdzēt vest un vadīt.

Savu dzīvi nevaru iedomāties bez lielās Dieva klēpja sajūtas.

Pasauli redzu kā īslaicīgas darbības vietu. Arvien mazāka pret lielo mūžības bezgalību man šķiet cilvēka dzīve.

Kādu dienu uzdevu sev jautājumu, vai es dzīvoju pareizi? Mans darbs nebija saderīgs ar kristietību, es kalpoju citam kungam. Pēc ilgām pārdomām, lūdzot Dievu, lai iejaucas manā dzīvē, Dievs mani cieši satvēra. Man nesaprotamā veidā tika sajauktas visas saites, kas traucēja tuvoties Tēvam! Bet kārdinājumi turpinājās. Reiz mana dzīve stāvēja uz naža asmens – sapratu, ka kaut kas ir jāmaina. Pie sevis lūdzu un noslēdzu vienošanos ar savu Kungu – ja mani glābsi, es būšu Tavs kalps, es un mans nams kalposim tikai Tev!

Esmu bezgalīgi pateicīgs Dievam, ka Viņš mani uzrunāja, ka Viņš mani mainīja. Man ir prieks, ka man pietika drosmes un spēks pieņemt Jēzu kā savu Pestītāju. Prieks par to, ka varu kalpot un atsaukties uz katru aicinājumu un palīdzības saucienu. Bezgalīgi esmu pateicīgs par savu ģimeni, par mīlestību, ar kuru es tik apbērts un samīļots. Ejot laikam, lūdzu Dievu pēc pilnas brīvības no kādām lietām, atļaujot Dievam lietot mani tā, kā Viņš to vēlas.

Tā sākās mans maratons kopā ar Dievu. Ilgu laiku kalpoju Rīgas Golgātas draudzē par saimnieku, tiku ievēlēts draudzes padomē, kļuva par diakonu. Turpinot kalpot, man radās vēlme mācīties, lai uzlabotu kalpošanu. Konsultējos ar mācītāju Elmāru Pļaviņu. Par vairākām iespējām viņš teica, ka tās man nederot. Sapratu, ka ir jālūdz un jāgaida. Tad parādījās iespēja neklātienē studēt BPI. Atkal gāju pie Elmāra, un viņš akceptēja, teica – tas tev der. Tā es sāku vēl vienu maratonu – ar mājasdarbiem un sevis pilnveidošanu. Nav bijis viegli, bijuši prieka brīži, arī asaras un daudzas negulētas nakts. Esmu bezgala pateicīgs ģimenei, kas mani saprot, atbalsta un iedrošina. Vēlos pateikties BPI komandai par ieguldījumu un pacietību, atbildot uz jautājumiem, kuru man ir ļoti daudz! Esmu liels ieguvējs. BPI nav tikai studijas, tās ir arī attiecības ar Dievu.

Mans ceļš Dieva meklējumos sākās jau padomju laikos, kad sapratu, ka viss nav tik vienkārši, kā izskatās. Gribēju saprast, kas vada visu. Pēc vairākiem maldīšanās ceļojumiem, reiz, kad strādāju kādā mazā lauku skolā, mana 5. klases skolniece uzaicināja mani uz Ogres Trīsvienības baptistu draudzes svētdienskolu. Paņēmu līdzi savus mazos dēlus, man arī tika atļauts būt klāt nodarbībā, un es kā mazs bērns ar atvērtu muti klausījos. Soli pa solim gāju tālāk, pieķeroties pie rokas tad vienam kristietim, tad citam. Bija laiks, kad šķita, ka eju pa tādu kā garīgo tuksnesi – tikai smiltis un pelavas. Dievs vadīja mani cauri ciešanām – tās bija dzīvības un nāves ciņas par trijiem no maniem dēliem, kurās Dievs deva mieru un dziedināja. Kādā dievkalpojumā sajutu aicinājumu lūgt, lai es piedzimtu no augšienes, pēc tam bija manas kristības. Īpaši Dievs mani uzrunāja 2014. gadā, kad piedalījies Ellel Ministries skolā, kur smalki, bet vienkārši tika izstāstīta Dieva žēlastības būtība. Man bija vēlšanās novilkt visu pagātņi kā vecas, netīras, vēmekļainas drēbes, un tad atnāca Dieva lielās, neaptveramās žēlastības apziņa. Šķita, ka acis sāk kaut ko ieraudzīt pa istam.

Sākumā draudzē darīju, ko pamanīju, ka jādara, piemēram, asināju zīmuļus. Iesaistījos svētdienskolā, kur nodarbībās sajutu lielu vēlēšanos zināt vairāk un dziļāk. Gribējās mācīt dziļāk, pētīt Rakstus. Sapirku dažāda veida Bībeles, atradu Glikas vecās drukas Bībeli. Tad atsaucos aicinājumam mācīties programmā "Sieviete sievietei".

Bet... man gribējās mācīties vēl. Tad bija BPI piedāvājums mācīties draudzes kalpotāju kursā. Un es uzsāku mācīties, ko neesmu nožēlojusi ne mirkli. Esmu pateicīga katram pasniedzējam un katram savam BPI kolēģim.

Sagatavoja

Baltijas Pastorālais institūts

Vai pasaulē, kas ir tik ļoti sašķelta, mēs varam piedzīvot mieru? Vai mēs, kas esam Miera Kunga bērni, nesam pasaulē mieru vienmēr un visādos veidos?

Pirms laika pamanīju, cik daudz nemiera manā dzīvē ienes sociālie tīkli. Teju ik rītu es sāku sev ierastā ritmā – stipra, laba kafija, izskriet cauri Facebook un tad veltīt laiku, lasot Bībeli vai kādu grāmatu. Sociālo tīklu raisītās diskusijas, argumenti, domas ik rītu papildīja manu prātu. Tā ik rītu es sāku ar dusmām un labu devu pašleņķuma. Patiesībā, es katru rītu sāku, uzkāpjot savā morālā kalnā, kur es redzu šo pasauli labāk un pareizāk kā tie citi, kuru domām nepiekrītu.

Kalna svētrunā Jēzus mums parāda, ko nozīmē būt daļai no Miera Kunga valstības. Viņa valstība pieder garā nabagiem. Jēzus valstība pieder tiem, kuri atzīst, ka nespēj paši sevi glābt. Tiem, kuri spēj ieraudzīt, ka paši savā spēkā nespēj piedzīvot mieru, nespēj kontrolēt savu dzīvi un pasauli apkārt. Būt garā nabagiem nozīmē ieraudzīt, ka es nedzīvoju morālā kalnā, kur redzu pasauli pareizāk un labāk kā citi.

Vai es patiesi redzu, ka MIERA KUNGS ir tas, kas nes mieru vienmēr un visādos veidos? Vai es spēju nokāpt no sava morālā kalna, kur redzu pasauli labāk kā citi, un atzīt savu gara nabadzību? Vai es varu uzlūkot ikvienu un mīlestībā lūgt – Miera Kungs lai ir ar Tevi! Vai es spēju lūgt pēc miera tiem, kuri raugās uz šo pasauli tik ļoti citādāk?

Man tik ļoti trūkst pazemības mīlestībā uzlūkot tos, kuru domas ir tik atšķirīgas no manām. Taču man ir jāierauga, ka tikai Miera Kungs spēj dāvēt mieru pasaulē, kurā ir tik daudz sašķeltības. Vienmēr un visādos veidos!

Ingūna Raudiņa

Rīgas Vīlandes draudze
Jauniešu kalpošanas vadītāja

Vientulība: no mīnusa uz plusu

Jeremijas 20:7-13

⁷ Tu mani pierunāji, Kungs, es ļāvos pierunāties, tu mani pārspēkoji un pievārēji, es biju par izsmieklīgu cauru dienu, visi par mani nīrdz!

⁸ Jo, kad es runāju, es kļiedzu, spaidi un varasdarbi! – es saucu. Man bija Kunga vārds par kaunu un izsmieklīgu cauru dienu!

⁹ Es teicu: viņu vairs neatcerēšos, vairs viņa vārdā nerunāšu! Manā sirdī bija degoša uguns, kaulos man ieslodzīta, knapi turos to valdīt un nevaru.

¹⁰ Es dzirdēju daudzas paļāvas: visapkārt šaušālas – apsūdzam, uzrādām viņu! Visi mani ļaudis lūko, kad kritīšu: varbūt viņš pieviļas un mēs viņu pievārēsim un sariēbsim viņam!

¹¹ Bet ar mani ir Kungs kā varonis spēcīgs! – Tādēļ klups mani vajātāji un nepārspēs mani! Tie paliks kaunā, jo nejēdz, negods tiem mūžīgs – tas netiks aizmirsts!

¹² Pulku Kungs, kas pārbauda taisno, kas redz sirdis un prātus! Ļauj, lai es ieraugu, kā tu atriebies viņiem, tev es uzticu savu lietu!

¹³ Dziediet Kungam, slavējiet Kungu, jo viņš izglāba nabaga dzīvību no ļaundaru rokām!

Šis laiks veicina vientulību. Daudzi ir ieslēgti savos dzīvokļos un mājās. Ieslēgti fiziski ar mazu iespēju izkustēties un kaut kur aizbraukt. Pandēmijas ieslēgti. Bet vientuļie jau bija arī pirms tas viss sākās. Līdzīgi kā Jeremija, kurš uzdrošinās atklāti runāt par savu vientulību. Bet cik daudz ir to, kas baidās runāt par to, jo šķiet, ka citi nesaprātīs, ka citi metīsies palīdzēt tādā veidā, kā es nemaz negribu. Un vispār, tas jau nemaz nav labi, ka jūties vientuļš, jo Jēzus taču vienmēr ir ar tevi. Bet ko darīt, ja cilvēks Jēzus klātbūtni nejūt? Vai ir kāds ceļš ārā no vientulības? Varbūt nemaz nav jāiet ārā no tās, bet jāatrod, kā es varu savu vientulību piepildīt ar kaut ko svētīgu.

Kāpēc Jeremija jūtas vientuļš? Cilvēku attieksme

⁷... es biju par izsmieklīgu cauru dienu, visi par mani nīrdz!

¹⁰ Es dzirdēju daudzas paļāvas: visapkārt šaušālas – apsūdzam, uzrādām viņu! Visi mani ļaudis lūko, kad kritīšu: varbūt viņš pieviļas un mēs viņu pievārēsim un sariēbsim viņam!

Cilvēki spēj sāpināt, īpaši šajā laikā, kad daudzi ir tik uzvilkti un nervozi. Bieži vien viņu nejutība liek izolēties. Visgrūtāk, ja netiec pieņemts, kad vienkārši tiek atgrūsts, jo neiederēs viņu pulciņā. Var jau teikt, ka vaina ir pašā cilvēkā, ka viņš tā jūtas, bet būsim godīgi, bieži vien atstumtie ir tāpēc, ka viņi ir citādāki, tāpēc, ka nerunā tā kā visi. Un, ja vēl cilvēks ir atšķirīgāks, ja viņa izskats nav tāds kā vairumam, ja viņš vai viņa nav fiziski tik varošs un spēcīgs, tad parasti šādu cilvēku ilgi nevaram paciest. Jā, tieši paciest, jo daudzi nespēj ieraudzīt, ka nevis vienveidība dara mūs stiprus, bet dažādība.

Jeremija kā pravietis jūtas cilvēku atstumts, jo viņam ir jāsaudina tautai par to, ka būs trimda, ka būs jāatstāj Jeruzālema, ka šī pilsēta tiks izpostīta. Nesaprasts, uzskatīts par nodevēju. Šķiet, nav neviena, kas varētu viņu atbalstīt. To varētu nosaukt par vadītāja vientulību, kad tev jāvada, bet neviens tevi nesaprot un neseko tev. It īpaši tad, ja jāpieņem nepopulāri lēmumi. Vientulība, kad ir izjūta, ka apkārt ir vieni vienīgi ienaidnieki. Un tas var notikt jebkurā kopienā, arī draudzē, kad varbūt pat paši esam veicinājuši savu vientulību, bet vairumā gadījumu tas ir grupas spiediens. Lai iederētos, tev jāmacās dziedāt tā dziesma, ko dzied citi. Tā ir dīva izjūta, kad atkal un atkal piedzīvo situācijas, kurās nevari piekrist vairākumam, kur paliec ar savu viedokli un domām viens pats. Bet ir jau arī citas iespējas, kur piedzīvot vientulību. Tu vari būt vientuļš savā ģimenē, vientuļš laulībā, vientuļš skolā. Un tad pavisam loģiski cilvēks sāk apšaubīt savas attiecības ar Dievu.

Kāpēc Jeremija jūtas vientuļš? Konflikts ar Dievu

⁷ Tu mani pierunāji, Kungs, es ļāvos pierunāties, tu mani pārspēkoji un pievārēji, es biju par izsmieklīgu cauru dienu, visi par mani nīrdz!

⁸ Jo, kad es runāju, es kļiedzu, spaidi un varasdarbi! – es saucu. Man bija Kunga vārds par kaunu un izsmieklīgu cauru dienu!

⁹ Es teicu: viņu vairs neatcerēšos, vairs viņa vārdā nerunāšu! Manā sirdī bija degoša uguns, kaulos man ieslodzīta, knapi turos to valdīt un nevaru.

Vientulības brīži pārbauda mūsu ticību. Šķiet, ka Dievs ir kaut kur paslēpies. Viņš nav jūtams, nedarbojas ne lūgšana, ne atrašanās klusumā. Un tad nāk šaubas, vai es esmu patiešām izglābts, vai mani grēki ir piedoti, vai es esmu uz pareizā ceļa? Tādos brīžos jau Sātans darbojas visaktīvāk. Jeremija vienā ziņā pat apsūdz Dievu, kurš gandrīz ar varu viņu ir pierunājis kļūt par pravieti. Cik grūti ir izdzīvot šādu vientulību un atstumtību! Vai nav tā, ka mēs sākam gausties un pat kurnēt uz Dievu, un tad nāk mazvērtības izjūta. Tad gribas visam mest ar roku. Daudzi kristieši salūst savā vientulībā, jo tik ļoti kaunas no savas it kā nepareizības. Un kādi vienkārši aiziet no draudzes, jo jūtas tik negarīgi. Kuri ir tie brīži, kad tu konfliktē ar Dievu? Vai tu drīksti par to runāt? Iespējams, ka agrāk bija vieglāk, agrāk Dievs bija saprotamāks, bet tagad ir tik daudz neatbildētu jautājumu, tik daudz neziņas. Šis stāvoklis garīgajā dzīvē ir ļoti trausls. Var gadīties, ka, palīdzību nesāņēmuši, vienkārši nogrimstam. Es pazīstu cilvēkus, kuri aiziet no draudzes, varbūt ne no Dieva, bet varbūt arī aizvainoti uz Dievu, ka izmaiņas nav bijušas pietiekami straujas, ka cilvēki izrādīja uzmanību tikai tik ilgi, kamēr bija vajadzīga palīdzība. Ir tik daudz iemeslu, kāpēc mēs nonākam ne tikai vientulībā no citiem cilvēkiem, bet arī no Dieva. Bet pat šajā stāvoklī esot, ir iespēja kaut ko mainīt savā vientulībā. Ja vientulība var būt grūta un nepanesama, tad mums jāmacās savu vientulību aizpildīt ar kaut ko citu. Varbūt, ka tā ir maza vārdu spēle – no vientulības vienatnē.

Kā no vientulības nokļūt svētījošā vienatnē?

Apzinoties Dieva aicinājumu un uzdevumu

⁹ Es teicu: viņu vairs neatcerēšos, vairs viņa vārdā nerunāšu! Manā sirdī bija degoša uguns, kaulos man ieslodzīta, knapi turos to valdīt un nevaru.

Jeremija nevarēja aiziet projām no Dieva aicinājuma. Viņš nevarēja nerunāt. Un tas ir ceļš uz citu vientulību, ne to, kad esi apvainojies uz Dievu un cilvēkiem, bet kad redzi, ka ir vajadzīgi brīži vienatnē ar Dievu. Kaut kas tāds, kas nevis tevi iztukšo, bet piepilda. Daudzi Dieva cilvēki Bībelē pavadīja laiku vienatnē. Mozus, esot kalnā 40 dienas, Elija, ejot uz Dieva kalnu 40 dienas, Jēzus, pavadot laiku tuksnesī 40 dienas. Kaut kas ir šajā skaitlī 40. Tā bija vienatne, kas viņus slīpēja visam tālākajam dzīves ceļam. Un tas veidoja viņu attiecības ar Dievu. Viens ar Dievu, lai iepazītu sevi, lai kaut kādā veidā ieraudzītu gan savu vājumu, gan savu spēku. Daudzi nekad nav šādu vienatni piedzīvojuši. Mums pat ir bail no tādas vienatnes, tāpēc mēs bēgam no tās skaļumā. Vienatne, kas nostiprināja pravieša aicinājumu. Viņa sirdī dega Dieva uguns, kuru viņš nevarēja apslāpēt. Es joprojām mācos šos vienatnes brīžus savā dzīvē, kad es varu domāt par Dievu, kad Raksti uzrunā, kad Svētais Gars pieskaras. Jo nereti mēs vienatni apmainām pret sabiedrību, klusumu pret skaļumu. Vienaļģa, nepārtrauktu mūziku vai ieslēgtu televizoru. Vienatne jeb restartēta vientulība. Šveices psihologs Jungs dzīves otrajā pusē rakstīja: "Vientulība man ir kā dziedināšanas avots, kas manu dzīvi padara dzīvošanas vērtu". Un vēl: "Ja jūs esat vientuļš, tas ir tāpēc, ka jūs izolējaties. Ja jūs esat pietiekami pieticīgs, tad nekad nepaliksiat vientuļš."

Jeremijam vajadzēja vienatnes brīžus, lai atkal celtos un piepildītu savas dzīves aicinājumu. Un tādi brīži ir vajadzīgi mums katram.

Kā no vientulības nokļūt svētījošā vienatnē?

Atstājot spriedumu par cilvēkiem Dievam

¹¹ Bet ar mani ir Kungs kā varonis spēcīgs! – Tādēļ klups mani vajātāji un nepārspēs mani! Tie paliks kaunā, jo nejēdz, negods tiem mūžīgs – tas netiks aizmirsts!

Ja paliekam savā vientulībā, tad ir liela iespēja sākt žēloties. Un tad mums ir grūti tikt uz priekšu. Bet tad, kad atkal esam varējuši piedzīvot tuvību ar Dievu, tad pret tiem, kuri bija pret mums, vairs nav jāuzņemas tiesneša loma. Mēs varam atstāt savus ienaidniekus Dievam. Dievam, kurš zinās, kā viņus apturēt. Mēs daudz laika veltām, lai savā vientulībā apsūdzētu cilvēkus, kuri mums dara pāri. Nereti tas robežojas ar naidu. Mums tiešām sāp, un nav kur savas sāpes likt. Jeremija saprot, ka ir tikai divas iespējas. Vai nu turpināt baidīties no cilvēkiem un izolēt sevi no viņiem, vai ļaut Dievam tikt galā ar viņiem. Varbūt mums šie vārdi šķiet pārāk skarbi. Vai mēs drīkstam kaut ko tādu vispār teikt? Bet domāt jau gan domājam, vai ne? It īpaši tad, ja šie cilvēki terorizē darba vietā vai skolā. Varbūt es esmu pārāk pieķēries viņiem? Pasaulē taču bez viņiem ir arī citi cilvēki. Nereti mēs tik ļoti vēlamies sakārtot attiecības, bet tas nav iespējams. Varbūt jālaiž šis cilvēks vai cilvēki vaļā.

Kā no vientulības nokļūt svētījošā vienatnē?

Piedzīvojot, kā Dievs maina sirdi

¹³ Dziediet Kungam, slavējiet Kungu, jo viņš izglāba nabaga dzīvību no ļaundaru rokās!

Vienatne ar Dievu ļauj mums piedzīvot pārmaiņas. Tās nenotiek vienā dienā, bet mēs mācāmies maziem soliņiem iet uz priekšu. Teologs un daudzu grāmatu autors Anselms Grīns raksta: "Tas ir mūsu rokās, vai par vientulību žēlojamies un ar žēlošanos arvien zemāk laižamies, vai arī vienatni pieņemam kā iespēju, lai būtu vienoti ar sevi pašu, ar Dievu, ar visiem cilvēkiem un radībām. Tad mēs vientulību piedzīvosim kā kaut ko vērtīgu, kā kaut ko, kas ved mūs pie mūsu dvēseles bagātības."

Mums katram joprojām ir iespēja palūkoties uz vientulību kā kaut ko draudošu, bet mēs varam būt arī radoši, liekot lietā gan laika plānošanu, lasīšanu, mūzikas klausīšanos, laiku ar Dievu, pastaigas un vienkāršu būšanu, kad nekas nav jādara. Mums joprojām būs dažādas vientulības pieredzes, bet nebaidīsimies no vienatnes, kas mūs dara bagātus Dievā.

Edgars Mažis

Rīgas Āgenskalna draudzes mācītājs

Svētruna Rīgas Āgenskalna draudzes dievkalpojumā 2021. gada 24. janvārī.

Sāpes un prieks misijā

“Man rūp misijas domas attīstība Latvijā,” saka LBDS Ārmisijas vadītājs, mācītājs Pēteris Eisāns. Lai nebūtu tā, ka plašs misijas resursu klāsts pieejams tikai angļu, krievu un citās plaši izmantojamajās valodās, pagājušajā gadā uzsāktas MISSIO sarunas par un ap misijas tēmu YouTube kanālā, kur tās atrodamas zem nosaukuma “BGI Missio”. Savukārt tiem, kas priekšroku dod audio formātam, sarunas zem tāda pat nosaukuma atrodamas populārākajās podkāstu vietnēs.

Savukārt LBDS aizlūgšanu sarakstā šogad katru nedēļu ir mudinājums lūgt par vajājajiem kristiešiem pasaulē. Valstu secība sākotnēji pēc vajāšanu intensitātes – gada sākumā minētas valstis, kur vajāšanas ir intensīvākas. “Katru gadu vajāšanas piedzīvo vairāk nekā 250 miljoni kristiešu pasaulē. Tāpēc šī gada janvārī iesāku arī podkāstu par vajāto draudzi pasaulē. Katru mēnesi tiek sagatavots raidījums ar liecībām, pieredzes stāstiem un informāciju par situāciju pasaulē,” par jauno ārmisijas projektu stāsta Pēteris Eisāns. Šie stāsti atrodami www.vajatie.lv

Piedāvājam lasītājiem sarunas fragmentu ar mācītāju Andri Gerdeni, kurš iepriekš kalpojis Skrundas draudzē, bet pašlaik dzīvo un strādā Anglijā, un vairākkārt devies misijas braucienos uz Pakistānu. Interviju publicēšanai no vajatie.lv sagatavojis Pēteris Eisāns.

Andri, kādi bija tavi pirmie iespaidi par Pakistānu?

Esmu bijis piecas reizes Pakistānā, un katrs brauciens ir ar jaunu pieredzi. Pirmais šoks, izkāpjot no lidmašīnas, ir tas, ka ir ļoti karsts un visur ir ļoti daudz cilvēku. Pakistānā dzīvo vairāk nekā 215 miljoni iedzīvotāju. Pilsētās rosība ir arī naktīs. Satiksme neapsīkst, notiek tirdzniecība, cilvēki cep gaļu un visu laiku ielas ir pilnas. Laukos ir nedaudz mierīgāk. Esmu bijis daudzviet Eiropā, bet Pakistānā uzreiz jūtams, ka tur ir cita kultūra, cita uztvere. Viena no šokējošākajām lietām ir lielā netīrība. Visi ūdeņi ir ļoti piesārņoti, un uz ielas mētājās papīru kaudzes. Protams, ka pirmais instinkts ir pieliekties un pacelt, bet miskastes vienmēr pilnas. Esam ar vietējiem par to runājuši, un viņi stāsta, ka ir vairākas valdības programmas, lai mainītu izpratni par vidi. Biju arī vienā skolā, kurā bērniem bija programmas par šiem jautājumiem, bet paši pakistāņi saka, ka ļoti jāmainās nācīgas domāšanai, lai būtu jūtamas pārmaiņas.

Kristieši Pakistānā ir minoritāte, bet kā izpaužas islama klātbūtne?

Islams ir visur. Kad no mošeju torņiem skan skaļrunī aicinājums uz lūgšanu, tad daudzi nometas uz saviem tepīķišiem pat ielas malā un lūdzas. To nevar nepamanīt. Kristieši pārsvarā dzīvo atsevišķos

rajonos un kvartālos. Arī musulmaņi dzīvo tajos rajonos, bet tie tiek uzskatīti par kristiešu rajoniem, un tur viņiem ir iespējas noturēt dievkalpojumus. Var pat izlikt afišas un ziņojumus par notikumiem. Svētdienā ļoti var sajukt kristiešu klātbūtnei. Katrā kvartālā ir citas konfesijas dievnams un dievkalpojumi. Ja ieej tādā rajonā, tad svētdienā dievkalpojumam garām nepaiesi. Tur ir gan baznīcu ēkas, kas celtas šim mērķim, gan lielas telpas, kas pielāgotas kalpošanai.

Kā kristieši jūtas? Ko viņi paši saka par savu situāciju?

Protams, ka ir drosmīgie, kas sludina Dieva vārdu un liecina. Viņi ir pat gatavi iet uz musulmaņu ciemiem un apdzīvotajiem rajoniem. Kad mēs tur esam, tad mūs vienmēr pavada bruņota apsardze. Par to rūpējas mūsu aicinātāji un viņi zina, kas nepieciešams vietējā situācijā. Apsargiem ir konkrēta licences darbības teritorija un viņi nevar doties pa visu valsti. Ja apsargs darbojas ārpus savas teritorijas, tad var būt nepatīkšanas. Mums bija gadījums, kad sapulces laikā kāds bija ziņojis un izsaucis policiju. Kad sapulcē ieradās policija, tad apsargs piesteidzās pie manas sievas un iemeta viņas somiņā savu ieroci. Es viņam prasīju: “Ko tu dari?” Viņš atbild: “Jūs nepārbaudīs!” Policija pārkāpumus nekonstatēja, un viss bija saskaņots. Tur bija kāds naidīgi noskaņots vīrietis, tāpēc policija palika ilgāk un sargāja, lai nebūtu starpgadījumu.

Netālu no šīs pašas baznīcas rajona dievnamos ir bijuši uzbrukumi. Mani uzrunāja īpaši viens no tiem. Dievkalpojuma laikā pie ārdurvīm dežūrēja kārtībnieks. Viņam bija 23 gadi. Ienāca terorists, un viņš ieraudzīja, ka ienācējam ir aplikta sprāgstvielu josta. Draudzes kārtībnieks apķēra teroristu un turēja. Kad pašnāvnieks terorists palaida spridzekli, tad bija divi bojā gājušie. Pats terorists un kārtībnieks. Pārējie palika dzīvi.

Ļoti bieži, ieejot dievkalpojumu telpā, visi drošības dēļ tiek pārbaudīti ar metāla detektoru. Tā ir standarta prakse Pakistānā.

Kā tu raksturotu atšķirību starp Eiropas un Pakistānas kristietību?

Viņi jūtas nolemti – es esmu kristietis, tāpēc Pakistānā esmu nolemts nabadzībai. Viņiem nav sociālo pabalstu. Viņi ieņem zemāko kastu. Ja viņiem ir kāds bizness, tad musulmaņi diskriminē, sakot: “Lai musulmaņi veido biznesu ar musulmaņiem un kristieši ar kristiešiem.” Kā var veidot biznesu ar kristiešiem vien, ja viņi ir absolūta minoritāte. Eiropā tā nav. Vienalga, kāda tava reliģija, bet iespējas visiem vienādas. Pakistānā kristiešiem nav arī izglītības. Daudzi pat lasīt un rakstīt nemāk. Kad viņi izaug, tad nevar izrauties. Mēs atbalstām kristīgas skolas. Tās ir akreditētas skolas, un skolēni saņem atzītus atestātus. Taču valsts finansējumu nepiešķir. Līdz ar to viņiem jāmeklē finanses, lai pārvarētu valsts

diskrimināciju, kas sastopama uz katra soļa. Kad aizbraucam, tad pārbaudām visu un iztaujājam. Svarīgi visu redzēt klātienē, lai pārlicinātos, ka viss notiek korekti un līdzekļi tiek izlietoti pareizi. Es esmu bijis pie viņiem mājās un zinu viņu dzīves.

Tur man ir arī kāds draugs. Viņš stāstīja, ka viņa mamma bija pavāre kādam anglim, kas viņai teicis: "Sūti pie manis savu dēlu. Iemācīšu viņam valodu, lasīt un rakstīt." Pateicoties tam, viņš ieguva prasmes dzīvei un varēja *izrauties*.

Par ko tev ir lielākās sāpes un lielākais prieks?

Visskumīgākie ir braucieni uz ķieģeļu fabriku, jo tur ir verdzība. Kā tas ir iespējams 21. gadsimtā? Diemžēl tā ir realitāte. Kāpēc tas notiek? Ģimene strādā pie saimnieka par 5 dolāriem dienā, un tas nenosdz pat pamatvajadzības. Kad ir kādi godi, piemēram, pie sievas jādzīd dēls, tad nepieciešams vairāk naudas. Šī ģimene aizņemas naudu no saimnieka, bet atdot nav iespējams. Viņi oficiāli kļūst par šī saimnieka vergiem. Kad es redzu tos apstākļus, kuros viņi ir spiesti dzīvot, tad sažņaudzas sirds. Ārprāts, turpat ir govīs, tualetes, un viņi tur arī guļ. To nevar aprakstīt. Mēs esam lēmuši mazāk ieguldīties nabagu barošanā, bet vairāk šo vergu izpirkšanā. Vienas ģimenes izpirkšanas cena ir no 1500 līdz 3000 ASV dolāriem. Nevar izpirkt tikai tēvu vai māti. Visu ģimeni vajag atbrīvot. Un vēl veselu mēnesi vajag nodrošināt iztiku, lai viņi varētu uzsākt dzīvi. Daudzi kļūst par rikšu taksistiem. Es esmu strādājis kopā ar tiem, kas ir izpirkti. Viņu attieksme ir bezgalīgas pateicības pilna.

Skumīgākais stāsts, ko es vienmēr stāstu, ir šis. Pie viena musulmaņu saimnieka strādāja kristiešu ģimene. Viņi pateica, ka ies prom un atmaksās parādu, kad citā vietā sapelnīs. Viņi jau devās prom, bet saimnieks sūtīja cilvēkus, kas viņus noķēra, sagūstīja un atveda atpakaļ. Viņus visus dzīvus iemeta ceplī. Nākamajā dienā tika apcietināti 20 cilvēki. Pēc trim dienām visus atlaida, un joprojām vainīgais nav noskaidrots un neviens nav sodīts. Tik neaizsargāti un beztiesiski ir kristieši Pakistānā. Katru reizi es dzirdu stāstus par sievietēm, kas tiek apdraudētas un pazemotas, īpaši tās, kurām nav vīra vai tēva aizstāvības. Reiz man bija jālūdz par vienu sievieti, kas bija sistemātiski pakļauta izvarošanai. Esmu daudz kalpojis un lūdzis par cilvēkiem, bet šeit bija kā Bībeles apraksts par dēmonu izdzīšanu. Tik lielas tās sāpes bija. Vesela buķete. Lielas ir viņu sāpes, un prieka ikdienā nav.

Prieks ir tad, kad varam noorganizēt lielo dievkalpojumu un sludināt viņiem evaņģēliju. Dodam arī izaicinājumu pieņemt Jēzu kā savu Glābēju. Ir noorganizēti autobusi. Kad viņi brauc mājās, tad katrā autobusā ir atbildīgais, kas ar cilvēkiem personīgi sarunājas un noskaidro, kas vēlas sekot Jēzum. Tā kā cilvēki ir no viena rajona, tad darbs var turpināties tajā rajonā, mācītāji un draudzes ir gatavi iesaistīties. Prieks ir vest cilvēkus pie Jēzus. Taču daudzām sievietēm, kas pieņem Jēzu, ir jāslēpj to no sava musulmaņu vīra, lai viņas netiktu apdraudētas.

Kā lūgt par kristiešiem Pakistānā?

Par apspiestību, lai šī nospiešanas sajūta atkāpjas.

Par atmodu. Arvien pieaug musulmaņu atvērtība evaņģēlijam. Viņi jau arī redz apkārt notiekošo netaisnību, un kādiem ir vilšanās vairākuma reliģijā. Oficiālā valdības statistika saka, ka kristieši ir tikai 2%, bet ir bijuši socioloģiskie pētījumi, kas rāda, ka varētu būt 15%.

Lūgums pēc palīdzības baptistu draudzēm, korim, bijušiem koru vadoņiem/dirigentiem, koristiem, mūziķiem apzināt, iespējams, viņu rīcībā/arhīvā esošās, man joprojām trūkstošās mana vectēva – dirigenta, komponista, vijolnieka un mūzikas pedagoga Kārļa Līdaka šādas kompozīcijas:

Dziesmas jauktam korim:

1. Ceļa jūtīs (1. rinda “Vai zvans jau skan?”), Jāņa Poruka dzeja;
2. Es redzēju, kā zvaigzne zuda, Jāņa Poruka dzeja;
3. Bārenīša dziesma (1. rinda “Drūmas manas dienas bija”), Kārļa Cakara dzeja;
4. Bija... (1. rinda “Bija svēta dusa dvēselei”), Martas Daknes dzeja;
5. Jubilejas dziesma (1. rinda “No Dzintarjūras krastmalas”), Osvalda Legzdiņa (pseidonīmi – Kareivis, Tautonis u.c.) dzeja;

Dziesmas sieviešu korim:

6. Kad pavasara vēsmas pūš, Jāņa Poruka dzeja;
7. Nu atkal vakars, Jāņa Poruka dzeja;
8. Bērna lūgšana, Jāņa Poruka dzeja;
9. Saules zieds, Martas Daknes dzeja;
10. Kā saules stars, Elvīras Vankinas dzeja;

Dziesmas vīru korim:

11. Belzacars (1. rinda “Jau klāt ir pusnakts brīdis kluss”, Heinricha Heines balādi “Belsazar” tulkojis Eduards Veidenbaums;
12. Rudens dziesma (1. rinda “Tumst debeši, jau vakars vēls”)

Solo dziesmas ar klavierēm:

13. Bija ziedonis, Martas Daknes dzeja;
14. Klusi mīlēju, (1. rinda “Klusi mīlēju Tevi, dārgā...”), Jāņa Poruka dzeja;

Klavierēm un vijolei:

15. Rezignācija

Klavierēm:

16. Ilgas

Kārļa Līdaka biogrāfija un visas līdz šim atrastās atsauces un pieejamās saites uz viņa kompozīciju notīm, audio un video ierakstiem atrodamas ej.uz/KarlisLidaks.

Kārļa Līdaka daiļrades lapa atrodama arī Latviešu mūzikas informācijas centra mājaslapā izvietotajā latviešu komponistu sarakstā www.lmic.lv.

Ja iepriekš minēto Kārļa Līdaka kompozīciju notis atrodas, lūdzu sazināties ar mani - Kārli Līdaku, mob. tālrunis 29175591, e-pasts: karlis.lidaka@gmail.com.

Paldies jau iepriekš, sirsnībā

Kārlis Līdaka

Lija Šterna
18.06.1942.-12.01.2021.

Pateicamies par Lijas Šternas piepildīto mūžu un svētībām, kuras Dievs devis piedzīvot LBDS draudzēm caur viņas ticību, kalpošanu un atbalstu savam dzīvesbiedram, mācītājam un bīskapam Andrejam Šternam.

Dieva žēlastību piedzīvojusi, Dieva žēlastību tālāk devusi. Izsakām līdzjūtību bērniem un viņu ģimenēm!

Par mammas pēdējām dzīves dienām raksta dēls Dāvids:

“Viņa bija jaunākā – pastarīte starp saviem brāļiem un māsām. Kara laika bērns. Kara laikā piedzima un kara laikā aizmiga. Tā saka. Viņa dzīvoja no Dieva žēlastības katru dienu, un pēdējā laikā to īpaši atkārtāja. Bet tā viņa dzīvoja visu dzīvi. Gan izdzīvojot bērnībā. Gan baudot jaunības prieku, slepenībā baznīcā ar draugiem dziedot... Gan satiekot savu mīļoto, ar kuru kopā dziedāja, dziedāja, dziedāja... Dievam. Dziesmās piedzima trejdeviņi bērni... Mana vecāmamma mācīja, ka bērnu dzemdēšana bijusi galvenā cīņa pret okupantiem... Bet galvenākā cīņa bija ticība Jēzum Kristum, Dievam un dziesmu dziedāšana... Kad mammai prasīja – kā viņa izaudzināja deviņus bērnus – viņa teica, ka bērni paši izaug... ar Dieva žēlastību. Liela māksla un mistērija, un tā kaut kādā ziņā bija visa mammas dzīve. Paldies Dievam. Un tad... mamma aizmiga mūža miegā Dieva žēlastībā. Mamma mira no vientulības un skumjām pēc kopīgas sadraudzības un dziesmām Ziemassvētku vakarā, kā tas visos viņas dzīves laikos ir bijis... Šogad gribējām sargāt no tā vīrusa, kā valdība runā – tālāk laukos, klusumā, mierā... Ar prātu plāns bija skaidrs... bet sirds to nepieņēma... runājām, zvanījām, pieskrējām, domājām... bet tas jau nav tas, kas bija vajadzīgs... Cilvēki mirst no vientulības... Lai paliek detaļas – mamma nokļuva slimnīcā jau aizejoša no šīs pasaules... Neskatoties ne uz ko, man brīnumainā veidā izdevās pie mammas piekļūt un kopā būt neaizmirstamas stundas – kā mūžība tik ilgas, laikā pāri un ārpus laikam, iekšā un ārā no laika Debešķīgā telpā... Bijusi negatīva, bet slimnīcā kļuva pozitīva – asimptomātiski mamma pārdzīvoja to vīrusu, kura dēļ viņa tur netika atbilstoši aprūpēta... klasiski... Tomēr... Tika mājās. Tika sakopta. Tika atgūta. Dziedājām. Protams, cerējām uz atveseļošanos, jo teorētiski potenciāls bija, bet mamma jau bija aizejoša savās domās un sirdī, ceļojot senās atmiņās un savās dziesmās. “Vēji paguruši dus...” Šo dziesmu viņa gribēja dzirdēt daudzas reizes... Varbūt tā arī izsaka visas viņas ilgas, un tie ir viņas skaistākie Ziemassvētki... nu jau Debesīs.”

Vēji paguruši dus baltos sarmas palagos,
Ziemassvētku vakars kluss ienāk ļaužu mājokļos.
Šurp no mazās Betlēmes dzidras zvanu skaņas plūst,
Tālas mīļas sveikas nes un sirds gaišu prieku jūt.
Dzīves salto ikdienu silda balto sveču kvēls,
Zemei miera dāvanu šonakt pasniedz Dieva Dēls.

Aizlūgšanu kalendārs februāris

01
"Mūsu dvēsele gaida uz To Kungu, Viņš ir mūsu palīgs un vairogs."
(Psalmi 33:20)

02
Lūgšim par Gulbenes draudzi, lai izturība Covid-19 laikā; pateicība Dievam, ka draudzes locekļi vairāk kā iepriekš velta laiku lūgšanām un Bībeles lasīšanai mājās, jo dievkalpojumi pašlaik nenotiek.

03
Lūgšim par Austrijas baptistu savienību, tās 31 draudzi un 1674 draudžu locekļiem.

04
Lūgšim par Liepājas Ciānas draudzi, mācītāju Andri Biti un viņa ģimeni; lai atjaunojas mazās grupas un nepazūd savstarpējie kontakti; lūgšim gudrību, lai draudze ne tikai izdzīvotu, bet nestu evaņģēlija vēsti arī Covid-19 ierobežojumu laikā; pateicība par notikūšām kristībām un aktīviem draudzes locekļiem, kas iepriecināja seniorus Ziemassvētku laikā ar dāvanām; lūgšim Dieva svētību un pasargāšanu.

05
Lūgšim par Eritreju. Iedzīvotāji 5,9 miljoni. Kristiešu skaits katru gadu pieaug. 2012. gadā kristieši bija 62,9%, musulmaņi 36,2%. Ārvalstu darbinieki ir spiesti izbraukt, un viņu atgriešanās netiek atbalstīta.

06
Lūgšim par draudžu mācītājiem un sludinātājiem; par viņu kalpošanu Covid-19 krīzes apstākļos, organizējot tiešraides dievkalpojumus un izmantojot tiešsaistes iespējas draudžu kopības un vienotības uzturēšanā; lai Dievs dod gudrību, drosmi, veselību un apsardzību.

07
Lūgšim stipru ticību un mieru pašāvēībā uz Dievu, "jo Dievs Tas Kungs jums ir mūžīga klints" (Jesajas 26:3-4).
Sirsniņi sveicam Užavas un Sārnates draudžu sludinātāju Egilu Ozoliņu 70 gadu jubilejā!

08
Lūgšim par mūsu valsts vadītājiem - Prezidentu, Ministru prezidentu un Saeimu, lai Dievs dod gudrību, noteiktību un atbildību lēmumos un to pildīšanā, ka tie kalpo tautas labumam un nebūtu pretrunā Dieva likumiem.

09
Lūgšim par Jaunjelgavas draudzi, mācītāju Māri Vitolu un viņa ģimeni; lūgšim par garīdznieku Valda Obersta un Pāvela Jakovļeva veselību. Pateicība par muzikālo un pielūgsmes kalpošanu draudzē; lai Dievs dod gudrību, kā pasludināt evaņģēliju tiem, kam ir krīze veselībā, attiecībās un ģimenēs, un lai kristieši būtu vienoti.

10
Lūgšim par Lielbritānijas baptistu savienību, tās 2080 draudzēm un 132008 draudžu locekļiem.

11
Lūgšim par Kandavas draudzi, sludinātāju Oskaru Jēgermani, viņa veselību un ģimeni; pateicība par pagājušo gadu – par nometni, kristībām, veiktajiem saimnieciskajiem darbiem; pateicība par draudzes locekļiem, kas mācās Rīgā vai atrodas ārpus Latvijas, bet uztur saikni ar draudzi; lūgšim, lai draudzei būtu muzikālās kalpošanas vadītājs.

12
Lūgšim par Sudānu. Iedzīvotāji 37 miljoni. Vairākums ir musulmaņi. Kristieši 7,2%. Evaņģēliskie 5,2%. Kristieši cieš no kara sekām, gan fiziskām, gan emocionālām.

13
Lūgšim par kapelānu kalpošanu armijā, viņu ieguldījumu un atbildību karavīru garīgajā aprūpē, kā arī esot līdzās un sniedzot atbalstu grūtās situācijās.

14
Pateiksimies, ka Jēzus joprojām aicina sekot Viņam un iegūt savai dvēselei glābšanu un mūžīgo dzīvību (Mateja 16:24-26).

15
Lūgšim par Jelgavas draudzi, mācītāju Mārci Zivertu, sludinātāju Aināru Ginteru un viņu ģimenēm; pateicība, ka pagājušajā gadā papildījies plānotais "PIN" (pieņemts, iesaistīts, novērtēts) draudzes darbībā – notikušas kristības un Alfa kurss; zupas virtuves kalpošana un senioru aprūpe; pateicība par mūziķiem un jauniešiem; lūgšim par vajadzību pēc draudzes saimnieciskās dzīves vadītāja un lai tiktu lietotas katra dāvanas draudzes kopdarbā.

16
Lietuvas Republikas neatkarības diena
Lūgšim par mūsu kaimiņvalsti, tās vadītājiem, tautas labklājību un drošību.
Sirsniņi sveicam sludinātāju Lindaru Kaptānu 75 gadu jubilejā!

17
Lūgšim par Jēkabpils draudzi, mācītāju Jāni Lūsi, viņa ģimeni un veselību; lūgšim spēku un veselību skolotājām, kas neatlaidīgi rūpējas, lai attālināti mācītu bērnus; lūgšim, lai šis laiks ved cilvēkus tuvāk Dievam un neattālina no draudzes.

18
Lūgšim par Baltkrievijas evaņģēliski kristīgo baptistu draudžu savienību, tās 282 draudzēm un 12669 draudžu locekļiem.

19
Lūgšim par Jemenu. Iedzīvotāji 25,4 miljoni. Pirms musulmaņu iebrukuma 7. gs. vairums iedzīvotāju bija kristieši. Tagad vairākums ir musulmaņi. Kristieši 0,08%. Evaņģēliskie 0%.
Sirsniņi sveicam sludinātāju Dāvidu Viskupaiti 35 gadu jubilejā!

20
Pateiksimies par LBDS pensionātiem un emeritētiem garīdzniekiem, par viņu mūža devumu evaņģēlija sludināšanā draudzēs; lūgšim par viņu veselību un apgādību.

21
Pateiksimies, ka ceļš uz Debesu valstību ir kļūt kā bērnam ticībā un pazemībā (Mateja 18:2-4).

22
Lūgšim par Ikkšķiles topošo draudzi, vadītāju Elmāru Pļaviņu un atbalstītājiem, lai atsāktos draudzes veidošanas process; pateicība par saziņu WhatsApp grupā, daloties ar Dieva vārdu un lūgšanu vajadzībām.

23
Lūgšim par Jelgavas krievu draudzi, mācītāju Viktoru Abramovu, sludinātāju Stefanu Rošioru un viņu ģimenēm; par draudzes jauniešiem un līderu komandu, lai Dievs dod viziju, kā aizsniegt jauniešus pandēmijas laikā, kad dievkalpojumi notiek attālināti.

24
Igaunijas Republikas neatkarības diena
Lūgšim par mūsu kaimiņvalsti, tās vadītājiem, tautas labklājību un drošību.

25
Lūgšim par Libānas evaņģēlisko baptistu draudžu apvienību, tās 32 draudzēm un 1660 draudžu locekļiem.

26
Lūgšim par Irānu. Iedzīvotāji 74 miljoni. Vairākums ir musulmaņi. Kristieši 0,51%. Evaņģēliskie 0,2%. Irānā ir straujākā pagrīdes draudzes izaugsme pasaulē.

27
Lūgšim par medīķiem, viņu pašreizējā darbu cilvēku veselības saglabāšanā un dzīvības glābšanā; par tiem, kas paši saslimuši Covid-19 krīzes laikā, un viņu ģimenēm.

28
Pateiksimies par mūžīgo, vareno Dievu, kurš atjauno mums spēku un vairo stiprumu, ja palaujamies uz Viņu (Jesajas 40:28-31).

Bībeles lasījums
01.02.-07.02.

Jesajas 23-28
Mateja 11-13

Bībeles lasījums
08.02.-14.02.

Jesajas 29-33
Mateja 14-16

Bībeles lasījums
15.02.-21.02.

Jesajas 34-39
Mateja 17-19

Bībeles lasījums
22.02.-28.02.

Jesajas 40-44
Mateja 20-22

Aizlūgšanu kalendārs marts

01

"Pats miera Kungs lai dod jums mieru vienumēr un visādos veidos." (Efeziešiem 2:14)

02

Lūgšim par Ģipkas draudzi un sludinātāju Sandi Kažmiru; lai draudzes locekļi un kalpotāji nezaudē ticību un palāvību uz Dievu.

03

Lūgšim par Igaunijas evaņģēlisko un baptistu draudžu savienību, tās 85 draudzēm un 6493 draudžu locekļiem.

04

Lūgšim par Liepājas Centra draudzi, sludinātāju Tomu Bermaku un viņa ģimeni; pateicība, ka draudze ir augusi un mājas grupas attīstījušās; lūgšim, lai jaunie draudzes locekļi ir stipri ticībā arī Covid-19 laikā, kad nevar satikties; lūgšim par vajadzību pēc piemērotām telpām.

05

Lūgšim par Indiju. Iedzīvotāji 1,33 miljardi. Vairākums ir hinduisti. Kristieši 5,84%. Evaņģēliskie 2,2%. Draudžu veselība un izaugsme ir atkarīga no labas mācītāju apmācības.

06

Lūgšim par LBDS bīskapu Kasparu Šternu un viņa ģimeni; lai Dieva Gara gudrība un vadība saskatīt kopdarba perspektīvu, pieņem lēmumus, atbalstīt un stiprināt draudžu un apvienību kalpošanu; lai svētīga sadarbība ar kristīgo konfesiju vadītājiem.

07

Pateiksimies, ka Dieva likumi mūs māca un vada pa svētību ceļu (Jesajas 48:17-18).

08

Starptautiskā sieviešu diena

Pateiksimies par sievietēm un viņu ieguldījumu ģimenēs, draudzēs, darbavietās; lūgšim par sievietēm visā pasaulē, kuras cieš no beztiesiskuma un vardarbības.

09

Lūgšim par Liepājas Nācaretes draudzi un mācītāju Egilu Ķeiri un viņa ģimeni. Pateicība par uzklusitām lūgšanām un draudzes saliedētību, vienojoties lūgšanās par kādas ģimenes tēvu, kurš cietis smagā negadījumā; lūgšim Dieva apsardzību un lai cilvēki nepagurst ticībā.

10

Lūgšim par Čehijas Baptistu draudžu savienību, tās 45 draudzēm un 2432 draudžu locekļiem.

11

Lūgšim par Jaunpils draudzi, sludinātāju Oskaru Jēgermani un viņa ģimeni; pateicība, ka draudzē aktīvi darbojas lūgšanas un Vārds; lūgšim, lai draudze stipri stāv ticībā.

12

Lūgšim par Sīriju. Iedzīvotāji 19,4 miljoni. 90% ir musulmaņi. Kristieši 6,32%. Evaņģēliskie 0,1%. Lai draudzes pieaugtu, nepieciešama vadītāju apmācība.

13

Lūgšim par LBDS Padomi, lai Dieva Gars vada un stiprina katru Padomes locekli un viņu ģimenes; lai gudrībā un vienprātībā pieņemtie lēmumi kalpo LBDS darbības virzībai saskaņā ar Dieva nodomu.

14

Pateiksimies, ka Dieva žēlastība un miera derība ir nemainīga ar mums visos apstākļos (Jesajas 54:10).

15

Lūgšim par Liepājas Sion topošo draudzi un diakonu Alekseju Zajecu un viņa ģimeni; pateicība par projektu bērniem "Samariešu soma" un dāvanām senioriem pansionātos; lūgšim, lai cilvēki sabiedrībā ir ar atvērtām sirdīm Dieva vārdam.

16

Lūgšim par Ķemeru draudzi, mācītāju Ivanu Rošioru un viņa ģimeni; pateicība par bērniem, kas aktīvi iesaistījušies draudzes kalpošanā, un katru cilvēku, kas atsaucies evaņģēlijam, lūgšim, lai Dievs dziedina šo zemi un atbrīvo cilvēkus no bailēm.

17

Pateiksimies par māsām un brāļiem Eiropā, kas šonedēļ aizlūdz par mums – Latvijas Baptistu draudžu savienību.

18

Lūgšim par Krimuldas draudzi un sludinātāju Fridrihu Kaptānu; lai Dieva aizsardzība un miers sirdī draudzes locekļiem, kuri ierobežoti Covid-19 dēļ; lai šis atšķirtības laiks nostiprina ticību un mīlestību uz Dievu un cilvēkiem.

19

Lūgšim par Nigēriju. Iedzīvotāji 195,6 miljoni. Kristieši 51,26%. Evaņģēliskie 30,8%. Pārējie vairums musulmaņi.

20

Lūgšim par LBDS izpildedzi Žannu Drūnesi, grāmatvedi Anitu Zariņu un kancelejas vadītāju Zani Butani, lai Dievs dod gudrību un svētību, vadot saimnieciskos, administratīvos, finanšu un organizatoriskos darbus.

21

Lūgšim, lai Jēzus sludinātā vēsts uzrunā vēl daudzus: "Dieva valstība ir tuvu atnākusi! Atgriezieties no grēkiem un ticiet uz evaņģēliju." (Marka 1:14-15)

Sirsniņi sveicam Jēkabpils draudzes mācītāju Jāni Lūsi 65 gadu jubilejā!

22

Lūgšim par BPI apmācības vadītāju Tomasu Šulcu un pasniedzējiem, lai Dievs dod skaidru redzējumu turpmākam darbam; lai 2. un 3. kursa studentiem nezūd motivācija turpināt studijas attālināti, lai Dievs izredz jaunus studentus mācībām BPI nākamajā mācību gadā.

23

Lūgšim par Kuldīgas draudzi, tās vadītājiem un kalpotājiem; lai draudze nezaudē kopības izjūtu, vienotību un mieru Covid-19 ierobežojumu dēļ; lai turpinās mazās grupas, lai draudze atrod mācītāju, ko Dievs lietotu šajā īpašajā laikā.

24

Pateiksimies par Bosnijas un Hercogovinas 5 baptistu draudzēm un 4 misijas stacijām.

25

Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena

Pieminot bojāgājušos un cietušos, pateiksimies Dievam par iespēju dzīvot brīvā valstī un lūgšim, lai tādas ciešanas vairs nebūtu jāpiedzīvo.

26

Lūgšim par Saūda Arābiju. Iedzīvotāji 27 miljoni. Vairākums ir musulmaņi. Kristieši 5,43%. Evaņģēliskie 0,3%. Islāma izcelšanās vieta.

27

Lūgšim par LBDS nozaru vadītājiem, lai Dievs dod redzējumu un gudrību vadīt un stiprināt nozaru darbu draudzēs un sagatavot atbalsta un apmācību programmas lietošanai attālināti.

28

Palma (Pūpolu) svētdiena

Lūgšim, lai esam kā laba zeme, kurā Dieva Vārda sēkla krīt un nes bagātus augļus (Marka 4:20).

29

Lūgšim par Tadžikistānas evaņģēlisko kristīgo baptistu draudžu savienību, tās 23 draudzēm un 420 draudžu locekļiem.

30

Lūgšim par LBDS, lai draudzes, atbalstot un iedrošinot cita citu, spēj piepildīt Dieva nodomu šajā laikā.

31

Lūgšim par Turkmēnistānas evaņģēlisko kristīgo baptistu draudžu savienību.

Bībeles lasījums
01.03.-07.03.

Jesajas 45-50
Mateja 23-25

Bībeles lasījums
08.03.-14.03.

Jesajas 51-55
Mateja 26-28

Bībeles lasījums
15.03.-21.03.

Jesajas 56-61
Marka 1-2

Bībeles lasījums
22.03.-28.03.

Jesajas 62-66
Marka 3-4

Bībeles lasījums
29.03.-04.04.

Jeremijas 1-6
Marka 5-6

Semināru cikls Zoom platformā

Invaliditāte un kristīgā kopiena

Saskaņā ar to, kas teikts Bībelē (Lūkas 14. nodaļā un citviet), ir svarīgi, lai kristīgā draudze un kopiena būtu pieejama visiem, tostarp cilvēkiem ar invaliditāti. Pašlaik Latvijā ir aptuveni 175000 cilvēku ar invaliditāti. Ja viņus visus saliktu vienā pilsētā, tad būtu kā Daugavpils un Liepāja kopā ņemtas. Šajā pilsētā dzīvojošos raksturotu zemākais izglītības un nodarbinātības līmenis, bet pats būtiskākais – šajās pilsētās dzīvojošie būtu vismazāk aizsniegti ar Evaņģēlija vēsti. Arī Latvijas kristīgajās draudzēs un organizācijās ir ļoti neliels skaits cilvēku ar invaliditāti. To var skaidrot ar vairākiem faktoriem, kas var būt arī nesaistīti ar fiziskiem šķēršļiem, piemēram, kāpnēm (rampu trūkumu).

Mūsaprāt, tas ir skaidrojams ar četriem faktoriem:

- Pirmkārt, tas notiek tādēļ, ka tiek sajaukta žēlsirdības kalpošana un kalpošanas cilvēkiem ar invaliditāti.
- Otrkārt, tas ir tādēļ, ka pastāv dažādi teoloģiski aizspriedumi, kas neļauj šos cilvēkus pilnvērtīgi iekļaut draudzēs, kristīgajā kopienā un kalpošanā.
- Treškārt, tās ir bailes no nezināmā.
- Ceturtkārt, tā ir neizpratne par to, kā iekļaut cilvēkus ar invaliditāti savās draudzēs un organizācijās.

Semināru ciklā "Invaliditāte un kristīgā kopiena" tiks mēģināts kļiedēt šos faktorus un līdz ar tiem nākošās šaubas, sniegt teorētiskas un praktiskas zināšanas par cilvēku ar invaliditāti iekļaušanu kristīgajās draudzēs un organizācijās un dalīties pieredzē, kas ir pieejama ekspertiem šajā jomā.

Iespēja pieteikties uz semināriem, kas notiks:

27. februrārī, 14:00-16:00 "Iesaiste"

27. martā, 14:00-16:00 "Vides pielāgošana"

Pieteikšanās: ej.uz/invaliditate_kopiena

Norises vieta: Zoom platformā

Semināra mērķauditorija: kristīgo draudžu, organizāciju, kustību un kalpošanu vadītāji.

Valoda: latviešu (ar tulkojumu angļu valodā)

Latvijas Baptistu
draudžu savienība

LBDS Kongress
2021. gada 15. maijā
tiešsaistē

Baltijas Pastorālais institūts

aicina vīrus, kas satvēruši Dieva aicinājumu,
vēlas kalpot par draudžu garīdzniekiem vai draudžu
dibinātājiem, pieteikties mācībām programmā

"Pastorālā kalpošana"

Mācību laikā studenti pilnveido savu raksturu,
iegūst kalpošanai nepieciešamās zināšanas un prasmes,
mācās izprast mūsdienu kultūru.

Īpaši krīzes laikā ir vajadzīgi drosmīgi, inovatīvi, garīgi
nobrieduši, radoši vadītāji, kas atjaunotu un stiprinātu
esošās draudzes un dibinātu jaunas.

Mācības notiks neklātienē.

Mācību sākums šī gada septembrī.

Vairāk informācijas varat iegūt, rakstot
bpiplatforma@gmail.com un www.bpiriga.lv

Bērni ir Tā Kunga dāvana, un bērnu svētība mums ir
Viņa atbildība.

Psalmi 127:3

Sirsnīgi sveicam!

Liepājas Centra draudzes sludinātāju Tomu Bermaku un
viņa ģimeni ar dēla **Nehemijas** piedzimšanu.

Rīgas Betānijas draudzes sludinātāju Vasiliju Gredasovu
un viņa ģimeni ar meitas **Rebekas** piedzimšanu.

BPI apmācību vadītāju Tomasu Šulcu un viņa ģimeni ar
dēla **Robina** piedzimšanu.

Baptistu Vēstnesis

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 20390979, kanceleja@lbds.lv, www.lbds.lv
Izdevumu sagatavoja: biskaps Kaspars Šterns, Žanna Drūnese, Līvija Godiņa, Elza Roze, Estere Roze, maketētāja Zane Spēlīte.
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765, SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

IKGADĒJĀ SIEVIEŠU KONFERENCE

TIEŠSAISTĒ

20.02.2021.

SIEVIETE DZĪVE JĒZUS

VAIRĀK INFORMĀCIJAS -
WWW.PADODTALAK.LV

AUDIO
PODKĀSTS

MISSIO

PASAULE - EVANĢĒLIJS - SŪTĪBA

bgimissio@gmail.com